

Debatten van de provincieraadszitting

7 december 2009

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Dames en Heren, we wachten op gedeputeerde Couckuyt. Inmiddels zal ik voor de raad officieus een brief voorlezen die we ontvingen van de heer Herman De Croo als antwoord op onze motie over de kazernes van het leger.

Hij schrijft ons:

"Geachte Voorzitter,

Uiteraard heb ik met aandacht die brief gelezen en verheug ik mij over de stemming die de Provincieraad met een quasi unanimiteit goedkeurde. Ik volg deze aangelegenheid ook naar best vermogen uiteraard. 42 jaar lid van het parlement voor eerst Zuid-Oost-Vlaanderen, daarna gans Oost-Vlaanderen, houdt mij in een bewogen aandacht van alles wat reilt en zeilt in onze provincie.

Met goede gevoelens,

Herman De Croo

Minister van Staat

Burgemeester van Brakel"

Dat is ten minste een fatsoenlijk man met educatie, die antwoordt als hij iets krijgt. Hij volgt het. Ik ben ervan overtuigd dat hij dat inderdaad doet, Mijnheer De Buck. Ik zeg dat omdat mijnheer De Buck en mijnheer Beke zitten te lachen. U voelt zich niet aangesproken, maar hij heeft toch geantwoord.

Bij deze open ik de vergadering van de provincieraad van maandag 7 december 2009.

Vandaag behandelen we de attributies van gedeputeerde Couckuyt.

Intussen is ook gedeputeerde Vercamer erbij gekomen. De helft van de deputatie is er. We zullen beginnen. Mevrouw Lafkioui heeft het woord

Vijfde gedeputeerde Eddy Couckuyt
--

WELZIJN EN GEZONDHEID**ALGEMENE TUSSENKOMST****Mevrouw Lafkioui**

Voorzitter, collega's,

De kerngedachten voor het beleidsdomein 'Welzijn' zijn: 'zorg dragen voor anderen' en zorg voor morgen, 2 nobele doelstellingen waar men duidelijk zoveel mogelijk mensen wil bereiken en ook werken naar de toekomst en op lange termijn.

Inhoudelijk zijn deze doelstellingen zeker te bewonderen maar of de concrete acties hierbij aansluiten, is nog een andere vraag.

Ik zou het dan ook graag willen hebben over een aantal thema's: ontwikkelingssamenwerking, diversiteit, gezondheidsbevordering en armoedebestrijding.

Ontwikkelingssamenwerking

De deputatie is er fier op dat men het budget voor ontwikkelingssamenwerking heeft verhoogd. Men heeft namelijk het budget voor de 'gespreide projecten' verhoogd (zie de beleidsnota pagina 100-102) zodat men 'nog heel nipt' de 0,7% haalt. Maar wat men bijpast, is het algemeen budget, maar niet het budget van 'Kleur Bekennen' waar men in het verleden nochtans duidelijk aangegeven heeft om het project in zijn totaliteit te blijven steunen (dus ook de 'lagere'school doelgroep die niet meer door de federale overheid zou gesubsidieerd worden).

DEBATTEN

Nog meer: daar waar de organisatie 11.11.11. in het verleden het mandaat kreeg om als koepel te fungeren, schroeft men dit bedrag terug naar 60 000 EUR en wordt het resterend bedrag in een nieuw reglement uitgewerkt 'subsidies ter ondersteuning van de lokale Noord-Zuidwerking' (toelichting 137 - pag. 32) 'de NGO 11.11.11. kan eventueel aangewezen worden als partner' maar het kan ook een andere NGO zijn. Dus eigenlijk nemen we de taak van 11.11.11. over en gaan deze dan opnieuw heruitbesteden aan anderen. Ik kan deze gedachtegang eerlijk gezegd niet zo goed begrijpen. Ook nieuw: het stimuleren van het lokaal Noord-Zuidbeleid. Hoe men dit zal aanpakken is nog niet zeker. Wel is er al geweten dat de focus zal liggen op het arrondissement Aalst-Dendermonde. Waarom dit arrondissement specifiek? Of speelt het feit dat bepaalde regio's voordeel hebben doordat ze bepaalde mensen uit het provinciebestuur goed kennen?

Veel vragen, weinig antwoorden dus.

Als Groen!-fractie blijven we nog wachten op een 'duidelijk en coherent' beleid op vlak van ontwikkelings-samenwerking en mondiale vorming.

Welke prioriteiten neemt het provinciebestuur hierin en welke duidelijke reglementen worden er in de toekomst gemaakt?

Gezondheidsbevordering

Blijkbaar wil men hier het project 'Aidspreventie voor allochtonen' schrappen en herleiden naar een nieuw project: 'gezondheidsbevordering van kwetsbare groepen'. Er zou ook een nieuw project reglement 'subsidies van lokale gezondheidsbevordering' uitgeschreven worden.

De vraag stelt zich sowieso: waarom moet de provincie 'lokale' gezondheidsprojecten financieel steunen? Dat de provincie expertise en deskundigheid verleent, akkoord. Of de provincie daarin een coördinerende rol opneemt, valt zeker te begrijpen, maar zelf projecten subsidiëren? Gezien er geen inhoudelijke beleidslijnen zijn, is het ook koffiedik kijken hoe men dit reglement inhoudelijk gaat invullen. Welke koers men wil nemen inzake gezondheidsbevordering?

Tout court: de deputatie vraagt goedkeuring voor iets dat nog niet eens vastligt, of eigenlijk geven wij als provincieraadsleden een blanco cheque aan de deputatie.

Kansarmoedebestrijding

In de vorige provincieraad werden de projecten voorgesteld en goedgekeurd.

Ik zou hier toch nog een aantal kanttekeningen willen maken inzake dit reglement en beleid.

Ik zit hier sinds 2000 en stel vast dat de Vlaamse overheid betreffende deze materie nog steeds zijn verantwoordelijkheid niet heeft genomen. Uiteraard ben ik mij daar ook van bewust dat het provinciebestuur geen schuld treft. Het is zo dat het kansarmoededecreet nog steeds geen duidelijkheid geeft over welke verenigingen en projecten er gesubsidieerd worden en welke niet.

Het Provinciebestuur past bij waar de Vlaamse overheid tekort schiet. Om dit te illustreren wil ik toch even verwijzen naar een project dat in het vorige dossier op de vorige provincieraad werd vermeld namelijk 'Vierdewereldgroep mensen voor mensen Aalst' om maar aan te geven hoe absurd onze subsidiëring of projectmatige financiering soms is.

Tot 2009 droeg de provincie bij om 'kansenpassen' van de lokale besturen rond Aalst te financieren. Het provinciebestuur gaat dit stopzetten omdat ze zich bewust zijn van de lokale verantwoordelijkheid en willen aldus OCMW's responsabiliseren om zelf stappen te zetten naar de Vlaamse en Federale Overheid om middelen vrij te krijgen voor sociale en culturele participatie voor kansarmen. Het provinciebestuur wil zich nu vooral toespitsen op het ontwikkelen van methodieken en het verspreiden van deskundigheid in deze regio. Maar dit voorbeeld illustreert wel de perceptie van lokale overheden die het provinciebestuur vaak zien als 'financiële' sponsor dan als inhoudelijke coördinator of deskundige adviseur.

In de beleidsnota wordt kansarmoede herleid tot 'het een gezicht geven tijdens het Europese Jaar van de Armoede' en dit is in samenwerking met verschillende armoedeverenigingen.

Uiteraard is het onder de aandacht brengen van armoede zeer belangrijk, het sensibiliseren van mensen is noodzakelijk. Maar of daarmee armoede verdwijnt voor vele mensen is nog maar de vraag.

Als men er de recente cijfers op naleest – de laatste weken valt er nogal wat te raadplegen in de krant of in de actualiteit – blijkt armoede nog een serieus knelpunt: 1,5 miljoen mensen leven onder de armoedegrens in België. Armoede blijkt niet alleen meer een stedelijk probleem te zijn maar ook een agrarisch op het platteland waar deze vaak verdoken leeft.

Zijn de inspanningen die het provinciebestuur hierin levert zinloos?

Dat denk ik niet, alleen is de versnippering in deze sector zo groot en speelt het provinciebestuur maar al te vaak 4de 'VAB dépannage' daar waar de Vlaamse overheid tekort schiet, waardoor men ofwel de doelgroep onvoldoende bereikt of de resultaten weinig zichtbaar zijn op lange termijn. Het armoede-decreet zou een duidelijk kader moeten geven maar schiet op dit vlak nog schromelijk tekort.

Diversiteit

Ik moet vaststellen dat het gelijke kansen thema herleid is tot 'diversiteit' en dat zich dit anno 2009 vertaalt in een tekst in de beleidsnota van ongeveer 6 regels. Ik heb hiervoor al gewaarschuwd bij het begin van deze legislatuur 2006, maar ik merk dus na 3 jaar, zelfs na 9 jaar, dat daar weinig beweging of dynamiek in terug te vinden is. Concreet betekent dit een soort viering van de Afrikaanse landen die hun 50 jarige onafhankelijkheid herdenken en dit gelinkt aan Oost-Vlaanderen. Ik kan die link niet goed begrijpen. De onafhankelijkheid uiteraard wel.

De focus ligt vooral op cultuur, opleiding. Dan stel ik mij de vraag wat hier dan eigenlijk het stukje werken rond diversiteit betekent? Zou dit dan niet beter onder het beleidsdomein cultuur vallen? Nu mag je me wel eens uitleggen welk diversiteitsaspect hierin een meerwaarde kan zijn? Als ik kijk welke allochtone vrouw of man hierdoor meer aan het werk geraakt of andere mensen met beperkingen, of mensen met een andere seksuele geaardheid, dan ben ik hier nog niet echt zeker van. Het diversiteitsbeleid zit duidelijk volledig in het slop. De laatste jaren zijn er geen concrete projecten geweest.

Mijn kritiek van bij het begin van deze legislatuur komt wel degelijk terecht, daar waar er geen financiële middelen voorzien worden, zal men er ook geen werk van maken. Het enige dat standhoudt, is de 'Prijs voor gelijke kansen', die afgelopen vrijdag werd uitgereikt, een schaamlapje! Het inclusief diversiteitsbeleid waar men het in het begin van de legislatuur over had is naar mijn aanvoelen ver te zoeken.

Dames en Heren, bij de start van de legislatuur had ik gehoopt dat de nieuwe gedeputeerde prioriteiten zou leggen in het welzijnsbeleid en van daar uit een aantal projecten steunen en opvolgen. Dit vraagt moed om een aantal zaken te schrappen en niet meer uit te voeren. Ik ervaar dat men regelmatig schraapt, dat klopt, ik kan dat ook terugvinden in bepaalde beleidsdomeinen, maar dat men het vaak nog niet eens weet hoe men dit dan gaat invullen, of dat het gemis van een algemeen inhoudelijk kader hier aanwezig is. Nog meer zelfs, men gaat het vervangen door andere, nieuwe 'vaak lokale' projecten. Men kan zich de vraag stellen: welke bevoegdheid heeft het provinciebestuur hierin? Of welk effect heeft het op de realiteit? Dit resulteert in een 'versnipperd' beleid. Het provinciebestuur wil voor iedereen goed doen (zoals vooropgesteld). De vraag stelt zich of de provinciale inspanningen wel de moeite waard zijn? Met de discussie van afgelopen zaterdag op het VVP congres nog in mijn achterhoofd zinderend, denk ik dat de 'zogenaamde verrommeling' waarover een van de sprekers het had op vlak van het beleidsdomein welzijn en zorg wel vrij groot is.

Dank u.

ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw De Gussem

De kwaliteit van een samenleving kan men afleiden aan de manier waarop men zorgt voor de meest kwetsbaren.

Het welzijnsbeleid vormt dan ook een wezenlijk onderdeel van het provinciale beleid.

Meer dan eens is gebleken dat het Oost-Vlaams beleid als impulsbeleid fungeert en dat projectmiddelen nieuwe experimenten in het welzijnsveld mogelijk maken.

Initiatieven vanuit de provincie inspireren gemeenten om zelf middelen vrij te maken, denken we aan de mantelzorgpremie.

Anderzijds kunnen interessante ideeën bij de provincie terecht voor meer ondersteuning.

De provincie vult tekortkomingen aan van hogere overheden

De Vlaamse overheid richt zich met de subsidiëring van opvoedingsondersteuning enkel tot de centrumsteden. De provincie maakt geld vrij voor samenwerkingsverbanden in het buitengebied. Hierbij ligt de nadruk op laagdrempeligheid en vlotte toegankelijkheid.

Wat is er naar de toekomst toe nog mogelijk op dat domein?

DEBATTEN

Het drugpreventiebeleid van de provincie heeft meerdere sporen ontwikkeld. Mag ik vragen welke accenten hier zullen worden gelegd?

Een gelijkaardige vraag wil ik stellen in verband met ontwikkelingssamenwerking. De noden in het Zuiden blijven schrijnend. Diverse organisaties doen goed werk. Ik meen te mogen zeggen dat een bezoek aan 'Bevrijde Wereld' velen kon overtuigen van de zinvolheid van de initiatieven die zij nemen. Het provinciaal reglement is aan verijning toe.

Welke richting zal hierbij worden uitgegaan?

Vorige week nog brachten de media verslag uit van acties in verband met het vaak onzichtbaar aanwezige partnergeweld.

Is er op dit moment al zicht op de resultaten van de oproep van de provincie naar de verschillende gemeenten in Oost-Vlaanderen?

2010 wordt het Europees jaar van de armoedebestrijding. Welke initiatieven wil de provincie nemen in dit verband?

Ik ben ervan overtuigd dat in het hele welzijnsveld de noden hoog zijn, en dat de creativiteit groot is, maar dat de middelen vaak ontbreken. Een intermediair bestuur als de provincie heeft hier duidelijk een taak. Ook op die manier kan het beleid, als op geen enkel ander domein, invulling geven aan de underscore 'Voor ieder van ons' en voor de zwaksten eerst. Dank u.

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Dank u, Voorzitter, Traditioneel komen wij ook met een algemene tussenkomst naar aanleiding van de budgetbesprekingen. Bij de doelstellingen valt het alvast op dat de provincie de grote lijnen die in de voorgaande jaren werden uitgetekend verderzet mits een paar kanttekeningen waarover ik zo meteen een aantal bedenkingen wens te uiten.

Eerst en vooral is het duidelijk dat de problematiek van de ontwikkelingssamenwerking hier de voorbije jaren vanuit onze fractie steeds met een kritisch oog werd benaderd. Deels met een oorspronkelijke bezorgdheid inzake de politieke neutraliteit. Anderzijds natuurlijk bij de keuze van de projecten en de motivatie. Los van onze waardering dat tal van projecten zeker een meerwaarde hebben ter plekke, denk ik toch dat wij het regiobeleid permanent moeten evalueren.

Het volstaat niet dat een delegatie van een of meerdere gedeputeerden eens naar daar gaat, maar ik denk, sowieso, dat komt ook vaak tevoorschijn bij diverse studies die verschijnen. Recent was het minister Karel De Gucht die verklaarde dat jaarlijks tot 6 miljard hulp aan ontwikkelingssamenwerking verloren gaat. Dat komt grotendeels door die versnippering. Ik blijf erbij, ook de provincie Oost-Vlaanderen draagt daarin zijn steentje bij, door haar projecten, visie, verenigingen. Ik beschouw mij zeker niet als een centralist maar zeker op het vlak van ontwikkelingssamenwerking, zou men beter met een beleid werken, zowel op federaal, Vlaams, provinciaal als lokaal vlak. Nu is er versnippering. Ik zeg niet dat er hier sprake is van misbruiken, maar uiteindelijk heeft elk project hier opnieuw een Vlaamse partner die zorgt voor die opvolging, die zorgt dat er hier een administratief luik is en mocht men bij manier van spreken alle middelen die in Vlaanderen – of zo u wilt helaas nog altijd België – gespendeerd zouden worden aan ontwikkelingssamenwerking in een pot steken denk ik dat op dat vlak er heel wat meer middelen effectief ter plekke zouden komen.

Wat betreft ontwikkelingshulp is er een recente studie, verschenen in Nederland, in verband met het onderzoek naar de Nederlandse ontwikkelingshulp waarin letterlijk wordt gesteld (het is iemand uit onverdachte hoek, het is iemand die 18 jaar zelf bij ontwikkelingsprojecten heeft gewerkt). Hij stelt dat ontwikkelingshulp een continent als Afrika arm houdt. Ik citeer: "kinderen blijven wel in leven, maar raken

ondervoed. Landen die veel hulp krijgen ontwikkelen zich niet sneller dan landen die het zonder hulp moeten stellen. Het is eerder omgekeerd". Aldus Wiet Janssens, onderzoeker aan de Universiteit van Twente. Hij stelt dat Afrikaanse kinderen al op jonge leeftijd zouden moeten leren hoe ze ondernemer kunnen worden. Op de basisschool moeten ze al een vak leren waarmee ze een redelijk inkomen kunnen verdienen. Dat zijn volgens de betrokkenen wel zinvolle maatregelen die kunnen leiden tot een blijvende armoedevermindering. Ik denk dat dit wel een heel pertinente opmerking is. In verband met ontwikkeling wil ik nog eens opmerken dat de Vlaming liever een eigen doel, een Vlaams doel, dan een buitenlands doel steunt. 80% steunt in feite liever een goed doel binnen ons land dan dat die middelen zouden gaan naar het buitenland. Bijkomend punt – en ik kom daar straks nog op terug – uit de enquête die gevoerd werd is dat de Vlaming zelfs niet goed weet hoeveel minder bedeeden er in onze eigen omgeving zijn. Ik verwijs ook naar die campagnes van 11.11.11. die altijd gefocust zijn op het Zuiden, maar waar de boodschap niet is dat er ook nog armoede is in ons eigen land met gevolg bijvoorbeeld dat slechts 30% van de ondervraagden wist dat een op de honderd minder bedeed zijn, of dat in totaal 115 000 Belgen vorig jaar de voedselbanken bezochten.

Nu we toch het luik armoede hebben aangehaald, en in de beleidsnota komt het reeds ter sprake waar u stelt dat 2010 het Europees jaar van de armoede is en dat er ook een bijzondere inspanning zal voor geleverd worden om een eigen gezicht aan die problematiek te geven.

Dat zou blijkbaar gebeuren in overleg met partners in het Oost-Vlaams armoedeoverleg en onder meer verenigingen waar armen het woord nemen, samenlevingsopbouw, organisaties die werken aan een vorming en ervaringsdeskundigen welzijnsschakels, enzomeer.

Mevrouw Lafkioui heeft reeds verwezen naar die cijfers. Een op tien Vlamingen moet op dit moment leven van een inkomen onder de armoedegrens. Volgens een onderzoek gevoerd aan de universiteit van Antwerpen en voorgesteld in het kader van het jaarboek 2009 over armoede en sociale uitsluiting – het zijn cijfers die op 3 december werden voorgesteld – leeft 27,6% of bijna 1 op 3 alleenstaande ouders in armoede.

Ook op vlak van kinderarmoede scoort ons land bijzonder slecht: de 5de slechtste in gans Europa. Van de Belgische kinderen groeit 12% op in een gezin met werkloze ouders. In Europa is dat gemiddeld 9,4%. Van de min 6-jarigen leeft in ons land 18% onder de armoedegrens. Voor de totale leeftijdsgroep van 0 tot 17 jaar wordt dat 16,9% en van 18 tot 24 jaar 16,7%. Het zijn in feite nog enkel de 65-plussers die daar 23% boven uitsteken. Dat zijn zeer bedroevende cijfers. Ik weet wel dat de provincie daar niet aan de basis van ligt, maar als wij kijken naar het ondersteuningsbeleid dat de provincie Oost-Vlaanderen voert – ik pik daar nu een element uit – maar het typeert soms wel een beetje de mentaliteit. Het is de problematiek van ondersteuning van het documentatiecentrum, van de beweging voor de mensen met een laag inkomen, het huis van de mensenrechten, ik denk dat de problematiek zo urgent en zo actueel is. Ik wil het hier zelfs niet hebben over hoe efficiënt, hoe belangrijk de problematiek is van dat kenniscentrum. Ik denk dat wij in een situatie zijn gekomen dat de armoedeproblematiek zo urgent is, dat het niet meer volstaat dat wij op termijn gaan investeren. Wij moeten ons meer focussen op projecten met een directe return.

Hetzelfde wat betreft de problematiek van de thuislozenzorg. Ik verwijs naar de beleidsnota waar u onder meer aanhaalt bij het hoofdstuk 'Algemeen Welzijnswerk' voor de ondersteuning van zowel de autonome centra als de ingebouwde centra. Ik wil erop wijzen dat er vorig jaar in Vlaanderen ruim 6 300 thuislozen een beroep deden op het Centrum Algemeen Welzijnswerk. Van die 6 300 waren er 16% minderjarig. Van die 6 300 komt een vierde uit Oost-Vlaanderen. Antwerpen en Oost-Vlaanderen hebben daar het hoogste percentage inwoners die beroep doen op een Centrum voor Algemeen Welzijnswerk. Als we kijken naar de middelen die daarvoor vrijgemaakt worden dan blijft het een beetje een pleister op een houten been.

De provincie had toch wel veel ingrijpendere cijfers mogen voorleggen dan hetgeen hier vandaag wordt gedaan. In verband met de problematiek van de sociale huisvesting weet ik wel dat de provincie geen eigenaar van sociale woningen is, dat de provincie daar niet investeert, maar ik stel vast – en ik heb nog eens de moeite gedaan om in het jaarverslag 2008 de lange lijst van sociale woningen, organisaties waar onze provinciale vertegenwoordigers in zetelen en zij doen dat wellicht met verve, en zij komen daar regelmatig tussen – dat zij ten volle de belangen verdedigen van de Oost-Vlaming. Blijkbaar kunnen ze niet beletten dat in Vlaanderen in totaal meer dan 70 000 gezinnen op de wachtlijst staan. Dus, misschien

DEBATTEN

een oproep naar onze vertegenwoordigers, als ze nog een beetje adem op overschot hebben of een extra inspanning kunnen doen, dan zeker voor de leegstand bij sociale woningen. Het schijnt dat er een enorme grote leegstand is, men kan er zelfs geen cijfers over geven.

Iemand van Lijst De Decker die er recent op gewezen heeft, hoe urgent die problematiek is dat bepaalde sociale woningen soms meer dan 5 jaar leeg staan, met alle gevolgen vandien. Ik verwijs naar het verkommeren van de gebouwen, het verkommeren van de buurt, gebouwen die schade oplopen en die na verloop van tijd zelfs gewoon onbewoonbaar zijn, zelfs hier in Gent. Ik vermoed dat ook in diverse andere grootsteden er wel voorbeelden op te sommen zijn. Dus hier nog een oproep aan wellicht al onze overwerkte vertegenwoordigers, dat ze alsnog een tandje zouden bijsteken.

Collega's, een ander pijnpunt, voor de een wat meer dan voor de ander, is de problematiek van de ondersteuning van 11.11.11. Ik stel vast dat daar alsnog in 2010, 75 000 EUR wordt ingeschreven in het budget. Naar onze mening is dat nog steeds te veel.

Collega Marc Joris zal daar bij de amendementen omtrent 2010 trouwens nog op terugkomen. Ik verwijs onder meer naar publicaties van 11.11.11 waarin duidelijk de antisemitische toer wordt opgegaan. Ik heb hier de laatste nieuwsbrief in verband met het Goldstonerapport over de Gaza, wat blijkbaar weer een zeer actueel wapen is van de 11.11.11.-koepel tegen landen als Israël. Ik wil er trouwens op wijzen dat wie eens de moeite doet om dat Goldstonerapport erop na te slaan – dat verwijst naar een zekere Richard Goldstone wiens naam dat draagt – zelfs de betrokken auteur klaagt aan dat vanuit die hoek zijn rapport wordt misbruikt omdat er wel degelijk ook een pak feiten instaan over wangedrag vanuit de Palestijnse kant in Israël. Ik spreek dan over Hamaz, Fatah en dies meer. Natuurlijk, die eenzijdigheid lees je hier wel in al die publicaties met steun, met het logo van de provincie Oost-Vlaanderen.

Collega's, ik stel tot mijn genoegen vast dat er blijkbaar frequent en met enthousiasme wordt ingeschreven op de projecten rond opvoedingsondersteuning. Het beschikbare bedrag stijgt tot 50 000 EUR. Als Vlaams Belang hebben wij ons kunnen terugvinden in dit principe. Anderzijds denk ik dat er een evaluatie zou mogen gebeuren van de werking van het reglement omdat wij op dit moment een goed jaar draaien, mogelijks zou dat wel op een commissie zeker een haalbare kaart moeten zijn.

Verder wil ik hier de problematiek van het jeugdbeleid aanhalen.

Niet zozeer vanuit de financiële ondersteuning van het jeugdwerk, we moeten van de nood een deugd maken. Jarenlang is het jeugdwerk aangeklaagd omdat er een structurele onderfinanciering was. Natuurlijk blijft die. Het enig pluspunt is dat het reglement werd aangepast zodat er toch een beetje meer ruimte is. Ik wil er op wijzen dat voor wat betreft de ondersteuning van het jeugdvormingscentrum in Dendermonde daar reeds verschillende keren vanuit mijn fractie is op gealludeerd inzake het uitblijven van een definitieve oplevering, zodat wij naar een volwaardig centrum kunnen komen. Helaas kennen wij dat nog altijd niet, met het gevolg dat de engagementen voor het jeugdwerk voor voldongen feiten stonden en dat de Witte Villa in Ronse werd gesloten. Ik wil erop aandringen dat daar nog bijkomende inspanningen voor moeten gebeuren.

Ik verwijs ook naar de budgetten die de voorbije jaren telkens werden ingediend. Ook daar stel ik vast dat er opnieuw hernemingen zijn zodanig dat men zich opnieuw de vraag kan stellen 'in hoeverre gaan we nu geconfronteerd worden met een volwaardig vormingscentrum?' Los van de middelen die in 2010 zijn ingeschreven – in het beste geval gaan die uitgevoerd worden – gaan daar nog bijkomende inspanningen volgen? Daar moeten zeker nog bijkomende inspanningen geleverd worden.

In verband met de mantelzorg voor dementerenden. Er is recent cijfermateriaal verschenen en het is duidelijk dat de provincie Oost-Vlaanderen, in zoverre zij natuurlijk zichzelf geroepen voelt, ook daar zeker nog een bijkomende inspanning voor kan doen. Volgens recent verschenen persartikels is daar een grote nood aan.

Laatste punt is mijn bezorgdheid omtrent het wereldcentrum. Dit is niet zozeer vanuit de optiek van wat gaan we doen met de Bank van de Arbeid, waar gaan die mensen gehuisvest worden? Zij mogen niet in het ongewisse gelaten worden.

De provincie Oost-Vlaanderen moet haar engagement ten overstaan van hen verduidelijken. Ik denk dat elke organisatie graag weet wat er boven haar hoofd hangt. De problematiek van ondersteuning en dat geldt niet alleen voor het wereldcentrum in verband met huisvesting, in hoeverre kunnen wij dat vandaag terugvinden in het budget?

Ik pleit hier voor een vestzak-broekzak operatie. Bijvoorbeeld, stel dat men het Wereldcentrum huur zou aanrekenen, dat men dan een huursubsidie geeft. Ik denk dat dit een veel objectievere basis is dan nu gewoon huisvesten gelijk men ook andere organisaties huisvest, zonder dat het effectief in de begroting is opgenomen. Wanneer men vergelijkt met andere welzijnsorganisaties geeft dit toch wel een duidelijker beeld en ook toont wat de echte keuzes zijn die de provincie maakt. Nu is dat wat verdoken, nu moet u dat tussen de regels lezen. Ik zou willen aandringen dat daar in de toekomst meer werk wordt van gemaakt.

Ik vind hier het artikel terug waarnaar ik wou verwijzen in verband met de mantelzorg voor dementerenden. Het gaat over een studie van de universiteit van Leuven. 80% van alle mantelzorgers die de zorg opnemen voor een patiënt met dementie, kampt met depressieve gevoelens. Het aantal ondervraagden staat er niet in vermeld, het kan soms een vertekend beeld geven, maar wanneer wij spreken over 80% en gelet op het feit dat de problematiek van de mantelzorg, (dat de provincie haar daar in het verleden toch ook geprofileerd heeft) vraag ik mij af in hoeverre de provincie Oost-Vlaanderen daar zelf mee wordt geconfronteerd. Heeft zij zelf dergelijke bevindingen en in welke mate speelt zij daar nu al reeds op in of is ze van plan om daarop in te spelen?

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Veys, hiermee sluiten we de algemene tussenkomsten af.
De heer Wymeersch heeft nu het woord.

BELEIDSNOTA P. 78 E.V.: SENIOREN EEN GROEIENDE NIEUWE GENERATIE

De heer Wymeersch

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
De provincie Oost-Vlaanderen is, zoals trouwens alle andere provincies in Vlaanderen, sterk aan het vergrijzen. De voorbije decennia is het aantal senioren aanzienlijk gestegen. Zo moeten we vaststellen dat de 'opa- en omaboom' van nu het logisch gevolg is van de 'babyboom' van de jaren 50 en 60.

De totale bevolking van de provincie Oost-Vlaanderen bestaat voor iets meer dan 21% uit 60+ers. In West-Vlaanderen is dit zelfs 26%, in de andere provincies tussen de 21 en 23%. Er dient rekening gehouden te worden met het feit dat we evolueren naar een bevolking waar 1 op 3 ouder zal zijn dan 60 jaar. Inherent aan deze stijging is dat de levensverwachting aanzienlijk is gestegen. Het is één van de weldaden van onze moderne maatschappij. De senioren van heden hebben een betere gezondheid, zijn nog volop actief en hebben vaak nog heel wat doelstellingen voor ogen.

Is de term 'senior' trouwens nog van toepassing, nu wij zien dat het mensen betreft op rijpere leeftijd, die proberen de vonk van hun jeugd te bewaren en daar steeds beter in slagen.

We dienen na te gaan hoe de maatschappelijke vergrijzing invloed heeft – en in de toekomst nog meer zal hebben – op onze samenleving. Mensen zullen op een andere manier met hun levensloop beginnen om te gaan. Er zal een goede communicatie en solidariteit tussen de verschillende generaties nodig zijn. De bevolkingsgroep van de senior is geen homogene groep. We hebben te maken met grote leeftijdsverschillen gaande van 60-ers tot 90-ers en zelfs een groot aantal 100-jarigen. Verder hebben we te maken met armen, rijken, hoger opgeleiden, actieve en zorgbehoevenden en ook allochtone ouderen. Een degelijk seniorenbeleid moet dan ook rekening houden met al deze facetten.

Met al deze gegevens in het achterhoofd moeten we durven nagaan of we het subsidiebeleid niet dienen aan te passen of dienen we zelfs geen grotere budgetten te voorzien. Ik kan me zeer goed inbeelden dat het aantal seniorenverenigingen zal toenemen. Het aantal socio-culturele verenigingen, het aantal

DEBATTEN

sportverenigingen, alles wat ook maar te maken heeft met vrijetijdsbesteding, al deze verenigingen zullen in aantal stijgen, ze zullen een stijgend ledenaantal kennen met daaraan gekoppeld een stijgend aantal activiteiten met als gevolg dat er uiteraard ook een stijging zal zijn van de onkosten.

Uiteraard dient de nodige aandacht te blijven gaan naar een 'specifieke zorg- en dienstengericht seniorenbeleid' voor die senioren die gedeeltelijk of geheel afhankelijk geworden zijn van anderen. Verder moeten we durven nagaan of we de actieve senior niet kunnen inschakelen als vrijwilliger in de zorgsector. Met hen in te schakelen in het vrijwilligerswerk geven we de senioren de mogelijkheid zich actief in te zetten in de maatschappij. Ze zullen ook niet de indruk krijgen dat ze zijn afgeschreven in de samenleving. Zorg dragen voor zorgbehoevende mensen is een zeer grote uitdaging en verdient grote waardering. De actieve senioren zullen de waardering die ze krijgen voor het vrijwilligerswerk ten zeerste weten te appreciëren.

Ik ben van oordeel dat over deze voorstellen moet worden nagedacht. Er zullen ongetwijfeld nog tal van andere bruikbare voorstellen gelanceerd worden.

Met deze tussenkomst wil ik wijzen op het feit dat we voorbereid moeten zijn op een nieuw gegeven in onze samenleving en dat gegeven is dat de senioren een 'groeiende nieuwe generatie' geworden is. Dank u.

BELEIDSNOTA P. 78 E.V.: BEVOLKINGSPROGNOSE 2007-2025: HOE WIL DE PROVINCIE OP EEN POSITIEVE WIJZE DEZE UITDAGINGEN VAN DE DEMOGRAFISCHE EVOLUTIE TIJDIG AANPAKKEN IN HAAR TAAKSTELLING VAN BOVENLOKAAL BELEIDSNIVEAU?

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Onze provincie verandert. En dan? Dat was het thema van een studiedag die recent op 10 november door het provinciebestuur is georganiseerd en dat inging op een aantal cijfers en de collega heeft daarnet specifiek de seniorenproblematiek belicht. Ik ga het een beetje opentrekken. In die zin is mijn tussenkomst eigenlijk ook geldig voor de sector Economie, Welzijn, maar ook voor de andere. Ik denk dat het een globale problematiek is, maar aangezien het in wezen een ingangsdeur heeft via welzijnsbeleid denk ik dat het hier op zijn plaats is. De VUB heeft in het kader van het Europese DC NOISE-project een onderzoek gedaan naar de evolutie van de bevolking en van de huishoudens tussen de periode 2007-2025 en dit ook voor de Oost-Vlaamse Resocgebieden.

De algemene conclusie is dat we voor verschrikkelijk grote uitdagingen staan, waarvan de gevolgen ook voor de provincie een impact zullen hebben op het te voeren beleid. Het is daarom van belang dat wij ons daar tijdig op voorbereiden om niet te laat te zijn.

Vanuit de Lissabonstrategie wil de Europese Unie op korte termijn, tegen 2010 – dat is volgend jaar – van de Europese Unie de meest dynamische en competitieve kenniseconomie ter wereld maken. Dat is op zich ook al een grote uitdaging.

Voldoende werkgelegenheid is daartoe een van de doorslaggevende elementen.

Volgens deze strategie zou 70% van de potentieel actieven effectief een job moeten hebben. In Oost-Vlaanderen is dit slechts 67%. Nog opmerkelijk: 50% van de 55+ ers zouden aan het werk moeten blijven. In onze provincie halen we een schamelijke 32%!

Een eerste vaststelling: er zijn te weinig actieven, ook in de komende jaren. Als we daar niks aan doen – en het is natuurlijk een globale problematiek, wij kunnen dit niet alleen doen – blijkt daar dus uit dat er te weinig actieven zijn vooral in de groep 55+, daar zal dus bijzondere aandacht moeten aan besteed worden.

Een tweede vaststelling is dat er te weinig kindjes worden verwekt en dat de uitstroom van werknemers aan de andere kant eigenlijk groter is. Men gaat dus te vroeg op pensioen met het gevolg dat er dus ...

De heer voorzitter

Mijnheer Beke, jaag de zaal niet te veel op! Moeten de ouderen dat doen, die kindjes maken?

Gelach

De heer Beke

Het kan misschien een actiepunt van de provincie zijn. Maar goed, luister dan met aandacht naar de gedeputeerde straks.

Dus, er dreigt een absoluut tekort en krapte op de arbeidsmarkt.

Collega's, de demografische veranderingen die ook onze provincie te wachten staan zal op vele terreinen haar gevolgen hebben.

Straks – en dat is misschien een positieve ontwikkeling – zullen we bijna evenveel jaren niet meer actief zijn dan dat we ooit een beroepsloopbaan hebben gehad. Dat komt door het feit dat wij allemaal het geluk hebben om langer te kunnen leven. Dit is natuurlijk een goede zaak. Onze bevolking leeft steeds langer en de echte ouderdomsverschijnselen verschuiven ook steeds, men wordt in de medische wetenschap pas oud voorbij de 80+. Daar komen dan de zorgvoorzieningen, maar daar blijkt dus dat bij de 55-75 wij nog met een enorm potentieel zitten dat eigenlijk te weinig aan bod komt vandaag de dag en zeker ook morgen.

Die demografische cijfers voorspellen en de studie van de VUB gaat naar 2025 een aangroeien van onze bevolking in Oost-Vlaanderen tot ongeveer 1,55 miljoen inwoners en die van onze hoofdstad zal dan tot ruim 250 000 inwoners uitgroeien, het stadsgewest zal ongeveer ruim een half miljoen bewoners bevatten. De cijfers zijn nu ook beschikbaar gesteld door de provincie, sociaal-economische situatieschets voor Oost-Vlaanderen gaat zelfs de projectie nog verder tot 2060 en dan groeit onze bevolking in Oost-Vlaanderen zelfs aan tot bijna 1,7 miljoen inwoners. Allemaal veroorzaakt omdat mensen langer gaan leven. Daar zit de grote uitdaging.

Dat blijkt uit de studie van de VUB.

De groep 65+ zal toenemen tot ruim 21% van onze bevolking, twee op de tien mensen zullen ouder zijn dan 65 jaar. Het aantal oude mensen, 80 plussers zal stijgen tot 6%. Onze provincie zal dan ongeveer 600 honderdjarigen tellen, dus dat illustreert hoe onze bevolking eigenlijk evolueert.

Dat is positief maar ook met gevolgen onder andere de financiering van de sociale zekerheid en de pensioenlasten, – dat is een opdracht voor de federale regering, een van de grote dossiers – ook de kostprijs van de zorgsector, het verloren gaan van potentie en kennis in de ondernemingen. Als men te vlug uitstroomt dan gaat die kennis ook verloren. De wetenschappers spreken vandaag al niet alleen over de "vergrijzing", maar nadien al over de "verwitting" (eerst wordt men grijs en daarna wordt men wit) vandaar die beeldspraak. Misschien klinkt dat als een fataliteit, maar we moeten, en dat zal het ook zijn als we de opportuniteit daarvan miskennen. We staan dus, Voorzitter, Collega's voor belangrijke maatschappelijke aanpassingen. Het politieke beleid, de instanties en onze algemene cultuur zal zich dus moeten aanpassen op deze gewijzigde en zich wijzigende bevolkingssituatie.

Hoe kunnen we dat groeiend menselijk kapitaal van de groep 55-75 in onze maatschappij maximaal 'benutten'? De collega heeft er ook reeds naar verwezen. De gezonde welstellende senioren zijn een belangrijk en specifiek marktsegment, waar ook de economie en de bedrijven steeds actiever op inspelen met hele specifieke producten. Dit is dan ook weer positief want dat kan dan bijkomende tewerkstelling creëren. Maar de levensbehoeften, woonvormen, ontspanning, toerisme, cultuur, financiën – wanneer attente bedrijven in die sectoren daarop inspelen – kunnen ze nog bijkomende tewerkstelling creëren. Het biedt heel wat perspectieven op dat vlak, zeker met de inbreng van innovatie en een toegevoegde waarde. Maar het ontbreekt op dit moment zeker op het politieke vlak nog en in het algemeen maatschappelijke vlak aan voldoende bewustzijn daarover. Het is misschien een taak van de provincie om dat bewustzijn ook verder uit te dragen en vooral aan een synergetische aanpak. Men zit nog te veel ad hoc bezig en te weinig sectoren, ik heb er een aantal genoemd, zullen dus moeten samenwerken want er dient zich een groot potentieel aan. Ouderen moeten langer actief blijven (vooral op de arbeidsmarkt) Ook voor het provinciale beleid zullen wij hiermee rekening moeten houden in sectoren als economie, cultuur, toerisme, welzijn.

DEBATTEN

Mijn vraag, Mijnheer de Voorzitter:

Hoe wil de deputatie, op een positieve wijze, deze uitdagingen van de demografische evolutie — ook en vooral in onze provincie — tijdig aanpakken in haar taakstelling als bovenlokaal bestuur. We zullen dan ook weer een antwoord geven op de vraag of de provincies wel zinvol zijn, maar we zullen ook tonen dat we op dat terrein in de toekomst ook nog een belangrijke taak te vervullen hebben.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 78 E.V.: VRAGEN OVER HET JEUGDBELEIDSPLAN 2011-2013

Mevrouw Hutsebaut

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

2010 is terug een opmaakjaar voor het jeugdbeleidsplan van 2011-2013.

Het jeugdbeleidsplan 2008-2010 had als prioriteit 'informatie'. Hier werden speciale budgetten voorzien indien men inspanningen deed om de jeugd meer te informeren en voornamelijk de jeugd die men niet kon bereiken via jeugdwerkinitiatieven. De prioriteit die vooropgesteld wordt voor het jeugdbeleidsplan 2011-2013 is investeren in brandveiligheid.

Worden hiervoor op provinciaal vlak middelen voorzien? Welke initiatieven worden er rond dit beleidsplan en/of deze prioriteit genomen?

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 79: RUBRIEK: VRIJWILLIGERSWERK: VRAGEN OVER VRIJWILLIGERSWERK

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Het streefdoel is een coherenter organisatie van de vorming in de richting van een 'Vrijwilligersacademie' ingebed in de drie sociaal-culturele vormingsorganisaties 'Vormingplus'. Hiervoor wordt 12 500 EUR geput uit de Vlaamse subsidie voor stimulering van het vrijwilligerswerk.

Graag had ik vernomen van de deputatie wat men verstaat onder vrijwilligerswerk – al dan niet vergoed – de criteria 'een vrijwilliger' en 'vrijwilligersorganisatie' en aan welke criteria een vrijwilliger en vrijwilligersorganisatie moet voldoen om in aanmerking te komen tot deelname aan deze 'Vrijwilligersacademie'.

BELEIDSNOTA P. 79: RUBRIEK: ARMOEDEBESTRIJDING: VRAGEN IN HET KADER VAN HET EUROPEES JAAR VAN DE ARMOEDE

Mevrouw De Troyer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Inderdaad, wij hebben het hier al gehoord deze namiddag, een tussenkomst tegen de armoede in het kader van 2010. Wij hebben allemaal veel nieuwsberichten gehoord en vorige week in het bijzonder stonden wij allemaal even stil bij het feit dat inderdaad heel veel mensen in armoede leven. Ik ga hier niet toveren en goochelen met percentages, maar ze zijn de werkelijkheid.

13% van de mensen in het Vlaamse Gewest leven met een armoederisico. Als men dat gaat meten over een periode van 5 jaar, dan zal 1 Vlaming op 5 in een situatie terechtkomen van armoede.

Ik meen dan ook dat het noodzakelijk is dat eenieder en zeker de beleidsmensen, stilstaan en nadenken over armoede. Want armoede is niet alleen een kwestie van geen inkomen, het gaat ook over het onvoldoende kunnen waarmaken van diverse rechten, rechten op wonen, recht op gezondheidszorg, cultuur en onderwijs.

Het moet eenieder maar eens overkomen om geen gebruik te kunnen maken van gezondheidszorgen, dat men dat moet uitstellen om financiële redenen. Ik heb gezegd "het is een opdracht voor onze beleidsmensen en onze beleidsoverheden" maar ik meen dat eenieder – en zeker eenieder hier

aanwezig – de opdracht heeft door vertrouwen te geven aan de mensen aan eenieder gelijke kansen te geven om inderdaad aan een samenleving te kunnen deelnemen.

Een sociale samenhang en solidariteit versterken veronderstelt respect voor mensen voor elkaar, voor de publieke ruimte. Het is pas binnen dit ruimer kader dat een armoedebeleid pas gestalte zal krijgen. De leidraad binnen dit beleid is de menselijke waardigheid. Want eenieder wenst zich goed te voelen. Het zal helpen om sociale uitsluiting tegen te gaan.

Ik richt mij opnieuw in het bijzonder naar de gedeputeerden: eenieder moet een prikkel krijgen om jobs beschikbaar te stellen voor die mensen die nu niet of te weinig op de arbeidsmarkt terecht komen. Het is een taak van de overheid en het provinciebestuur in het bijzonder om de samenleving waar nodig sociaal te corrigeren.

Mensen in armoede stuiten nog te vaak op onbegrip of op verklaringen van individuele schuld, maar armoede is een structureel probleem. Ondanks heel veel inspanningen ervaren mensen in armoede dagelijkse uitsluitingsprocessen.

Ondanks onze intensieve begeleiding vinden zij toch nog geen werk en moeten zij opnieuw medische zorgen uitstellen.

De strijd tegen armoede en sociale uitsluiting dient in alle beleidsdomeinen te worden genomen en ik richt mij opnieuw tot onze gedeputeerden om telkens in hun beleid daarmee rekening te willen houden.

Ik spreek ook op het vlak van informatie en communicatie waar mensen in armoede nog steeds moeilijk toegang krijgen tot die informatie die hen aanbelangt. De communicatie met de verschillende diensten verloopt moeilijk, zodanig dat begrijpbare informatiecampagnes en samenwerkingen met ervaringsdeskundigen en verenigingen waar armen het woord nemen, echt noodzakelijk zijn en dienen gestimuleerd te worden.

Extra inspanningen moeten waarborgen dat informatie over die maatregelen ook die mensen bereikt.

Heel wat mensen weten niet wat hun rechten zijn of weten niet waar zij aanspraak kunnen op maken.

Men moet zich maar voorstellen dat mensen in armoede enorm veel tijd spenderen en energie steken in het uitpluizen van maatregelen in het opsporen van informatie, het indienen van gegevens en ondanks al hun inspanningen missen zij in feite nog vandaag de steun waar zij recht op hebben.

Een automatische toekenning van rechten en tegemoetkomingen kan al een antwoord bieden.

Op provinciaal niveau heb ik vastgesteld dat het uiteraard de bedoeling is en de doelstelling van het provinciaal sociaal beleid om het welzijn van eenieder mens te verhogen en in het bijzonder van wie daar minder kansen toe krijgt.

Ik zie de ondersteuning van de provincie in tal van organisaties en sectoren die zich inderdaad specifiek richten op de deelname van armen en sociaal zwakkeren in onze maatschappij.

Deze ondersteuning – en ik richt mij tot Mijnheer de Gedeputeerde – zijn inderdaad zeer goed, maar ik meen, gelet op de economische crisis waar wij nu nog maar de gevolgen van hebben, dat geen enkel kind hier in Vlaanderen in de armoede mag komen.

Ik wil mijn pleidooi afsluiten met Confucius en dan zie ik maar eens aan de overkant, onze Chinese denker en filosoof, en ik richt mij in het bijzonder, want ik hoor hier heel veel tussenkomsten over China.

Ik zal maar afsluiten bij deze tussenkomst, die misschien vandaag eenieder hier aanwezig, zal nadenken, vandaag, morgen en naar de toekomst toe. Want het was Confucius die toen al zei "in een goed bestuurd land is armoede iets waarover wij beschaamd moeten zijn". In een slecht bestuurd land is luxe iets waarover we beschaamd moeten zijn.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Wat men noemt 'een bescheiden applaus'. Geen ovatie, een bescheiden applaus. Het siert de mens.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 79: RUBRIEK: ARMOEDEBESTRIJDING: DE TOENAME VAN HET AANTAL SCHULDBEMIDDELINGSDOSSIER

De heer Schollaert

Dank u, Voorzitter, Collega's,

In het kader van de armoedebestrijding is ook de schuldbemiddeling een belangrijke factor. Het aantal schuldbemiddelingsdossiers steeg in 2008 met 6%. De instellingen voor schuldbemiddeling in Vlaanderen hebben vorig jaar 60 234 schuldbemiddelingsdossiers behandeld. Dat zijn er 6% meer dan in 2007. Vorig jaar waren 331 instellingen erkend om aan schuldbemiddeling te doen, dat is ook 1% meer dan in 2007.

Deze diensten verlenen prachtig werk! Behalve hun werkingskost vragen deze diensten geen extra middelen! Ze leveren uitermate boeiend en noodzakelijk werk.

Volgens het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling en de koepels der erkende instellingen, namelijk de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en steunpunt Algemeen Welzijnswerk, wordt de maximumcapaciteit van de erkende instellingen overschreden door de grote toename van het aantal mensen en gezinnen met schuldproblemen.

Het Vlaams Belang vraagt dan ook een degelijke ondersteuning of liever nog een uitbreiding van de ondersteuning van deze schuldbemiddelingsdiensten om de toename van de schuldbemiddelingsdossiers succesvol te kunnen blijven behandelen.

Geachte Gedeputeerde, ik ken uw sociale ingesteldheid en ik reken erop dat u deze diensten van schuldbemiddeling zeker en vast zult blijven steunen.

BELEIDSNOTA P. 80: RUBRIEK: DIVERSITEIT: VRAAG NAAR EEN ACTIEVE ROL VOOR DE PROVINCIE IN ONDERZOEK EN BELEIDSVORSTELLEN INZAKE DE ROMA-PROBLEMATIEK

Mevrouw Van Cauwenberge

Enkele weken geleden werden de gemoederen van de welzijnswerkers en van lokale beleidsverantwoordelijken heel erg beroerd door het aantreffen van dakloze Roma uit Roemenië in de Wondelgemse Meersen.

Deze personen leven er in primitieve omstandigheden. De media brachten hierover verslag uit en het leek alsof dit de eerste maal was dat dergelijke situatie zich voordeed. Maar de aanwezigheid van Roma in enkele Oost-Vlaamse steden is geen nieuw fenomeen. Al ongeveer 10 jaar worden gemeentelijke ambtenaren en hulpverleners geconfronteerd met de problematiek van de Roma-minderheid. Ze komen gewoonlijk uit Tsjechië, Slowakije of Bulgarije. Nieuw was inderdaad dat deze groep nu uit Roemenië kwam. Sedert hun landen van herkomst tot de Europese Unie behoren, is het voor hen gemakkelijker om aan een verblijfsvergunning te komen. Op gebied van huisvesting, gezondheidszorg en schoollopen voor de kinderen blijven er ernstige problemen bestaan. Ze zijn ook niet altijd op de hoogte van de rechten die ze hebben of ze doen er geen beroep op.

Het is moeilijk een zicht te krijgen op het precieze aantal Roma dat in Oost-Vlaanderen leeft. De Roma worden immers niet als dusdanig in de bevolkingsregisters geregistreerd. Roma is geen nationaliteit maar een etnisch gegeven.

Een aantal zijn asielzoekers of regularisatieaanvragers die weliswaar uitgeprocedeerd zijn, waardoor ze uit de registers geschrapt werden. Anderen kiezen er voor om hier clandestien te verblijven en geen verblijfsvergunning aan te vragen. Een ruwe schatting brengt ons op een 3 000-tal in Gent en een 1 500 in het Waasland. Men treft ze aan in Sint-Niklaas, Temse, Beveren en Lokeren. In andere steden en gemeenten zijn ze ook aanwezig maar in kleinere aantallen.

Een onmiddellijke oplossing voor opvang van deze mensen ligt niet voor de hand. Een aantal diensten en organisaties trok dan ook aan de alarmbel. Deze diensten en organisaties voelen zich geroepen om specifieke opvang- en hulpverleningsstructuren voor de Roma op te zetten.

Betekent dit dan dat de huidige structuren niet voldoen? Dat ze niet aangepast zijn aan deze groep? En waarom niet? Wat willen de Roma zelf?

Steden zoals Gent en Sint-Niklaas buigen zich over de problematiek. Zo zoekt de Stad Gent steun bij de minister van Buitenlandse Zaken en enkele Europese instanties. Tot nu toe kwam ook uit deze hoek geen afdoend antwoord. Dat het een Europese aangelegenheid betreft is wel duidelijk. Op Europees niveau komt de problematiek van de Romamigranten dan ook wel regelmatig aan bod. Op middellange tot lange termijn zullen hierover dan wel beslissingen moeten worden genomen.

Maar feit is dat men op lokaal niveau met de handen in het haar blijft zitten. Een overkoepelende, coördinerende aanpak lijkt noodzakelijk.

Daarom zou ik de suggestie willen doen dat de provincie hier een actieve rol opneemt, zowel in het in kaart brengen van de groep als de inventarisatie van hun specifieke behoeften. De Provincie kan de gemeenten ondersteunen in het maken van beleidskeuzes.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 82: STRATEGISCHE DOELSTELLING: DE DUURZAAMHEIDSTOETS TOEPASSEN OP ALLE SUBSIDIES VOOR INFRASTRUCTUURWERKEN: VRAGEN EN BEDENKINGEN BIJ HET BEGRIIP "DUURZAAMHEID"

Mevrouw Van Keymolen

Het woord "duurzaamheid" komt te pas en te onpas voor in de beleidsnota. Iedereen is vóór duurzaamheid maar het is een vlag die vele ladingen dekt. Zo lees ik in het strategisch meerjarenplan dat we onze provincie "duurzaam verder gaan uitbouwen". Dat is ongetwijfeld een mooi principe, maar ik kan er mij niet direct veel concreets bij voorstellen.

Wat moeten we ons bijvoorbeeld voorstellen bij "de duurzaamheidstoets toepassen op alle subsidies voor infrastructuurwerken"?

BELEIDSNOTA P. 85: OPERATIONELE DOELSTELLING: INTERGEMEENTELIJKE DRUGPREVENTIE EN VROEGINTERVENTIE VERSTERKEN: VOORSTEL OM DE ANTIDRUGWERKING RUIMER BEKEND TE MAKEN

De heer Van Malderen

Druggebruik is nog steeds een van de grote maatschappelijke problemen. De provincie zet terecht zwaar in op deze problematiek met als doel het ondersteunen en stimuleren van gemeenten in het uitwerken en het uitvoeren van een lokaal drugbeleid.

Toch blijkt uit de praktijk dat mensen dikwijls niet weten waar ze terecht kunnen bij noodsituaties. Vandaar dat ik zou willen voorstellen dat de provincie naast de taak van ondersteuning ook de rol van bekendmaker van deze diensten op zich zou moeten nemen, bij voorkeur via de regionale zenders. Dank u.

BELEIDSNOTA P. 85: STRATEGISCHE DOELSTELLING: KWETSBARE PERSONEN EN GROEPEN VERSTERKEN IN HUN MONDIGHEID: VRAAG NAAR DE RELATIE TUSSEN SOCIALE ECONOMIE EN ARBEIDSZORG

Mevrouw Verheirstraeten

Mijn vraag handelt over de verhouding sociale economie en welzijn. Ik had graag vernomen wat hier de relatie is tussen sociale economie en arbeidszorg. Ik denk dat dit complementair moet kunnen werken. Hoe gaat de provincie om met de "moeilijkste" doelgroepen? Welke inspanningen doet de provincie zelf? Hoe gaat men met deze problematiek om naar de gemeenten toe?

Is er "hier" overleg en of samenwerking tussen diegenen die verantwoordelijkheid hebben over de economische sector en deze van de welzijnsector?

Dank u.

DEBATTEN

**FINANCIËLE NOTA P. 102: G.U. 161 01/640 01 T.E.M. 161 01/640 13 - NOORD-ZUIDSAMENWERKING – SUBSIDIES:
PLEIDOOI OM DE HUIDIGE BUDGETTEN VOOR NOORD-ZUIDSAMENWERKING AF TE BOUWEN EN ENKEL NOG
BUDGETTEN TE VOORZIEN VOOR NOODHULP**

De heer Herman

Opnieuw stelt een Afrikaans (Zambiaans) econoom de werking van NGO's en de massa's ontwikkelingshulp in vraag.

Deze keer is het de beurt aan de Zambiaanse Dambisa Moyo. Ze is de auteur van het boek 'Dead Aid: Why Aid is Not Working and How There is a Better Way For Africa' (vrij vertaald: doodlopende hulp: waarom hulp niet werkt en een betere weg voor Afrika). Het boek werd gepubliceerd in het voorjaar van 2009 en recent ook in het Nederlands vertaald.

Het boek is een aanklacht tegen, ik citeer 'de desastreuze gevolgen van zestig jaar hulp' en beschrijft mogelijkheden voor ontwikkelingslanden om zelf hun ontwikkeling te financieren, in plaats van simpelweg te vertrouwen op buitenlandse hulp.

'Ontwikkelingshulp is een vergif' stelt de Afrikaanse, 'het wakkert corruptie aan en het smoort democratie. Afrika is niet rijker, maar armer geworden van de duizend miljard dollar die het de afgelopen zestig jaar als hulp heeft ontvangen. Dit is een humanitaire tragedie en een morele schande. Daarom: red Afrika, schaf de hulp af. Het is tijd voor een nieuwe strategie.'

'Het is voor een Afrikaans land niet vreemd dat 50 en soms zelfs 70 procent van het overheidsbudget uit buitenlandse hulp bestaat. Een land dat afhankelijk is van buitenlandse hulp, wordt nooit volwassen. Daarnaast raken kwetsbare economieën ontwricht door een grote stroom geld uit het buitenland. Inflatie neemt toe, er wordt minder gespaard, innovaties nemen af, de export daalt omdat de nationale munt in waarde stijgt – enfin, zo kan ik nog wel even doorgaan.'

'Particuliere hulpprojecten ondermijnen net zo goed de democratie, omdat ze overheidstaken overnemen. De kloof tussen burgers en hun bestuurders wordt groter. Gewone mensen verwachten steeds minder van hun leiders, waardoor de corruptie toeneemt. Ik ontken niet dat hulp op individueel niveau en op de korte termijn levens verbetert of redt. Nieuwe pompen voor schoon drinkwater, en al die andere dingen die het goed doen in de reclamecampagnes van hulporganisaties, verlichten eventjes het bestaan. Maar het land als geheel wordt er niet beter van. Integendeel: hulp werkt contraproductief en creëert meer armoede.'

De economiste pleit voor een schoktherapie en wil over een periode van 5 à 10 jaar de kraan definitief dichtdraaien. We zouden geen hulp meer mogen geven.

Uiteraard, Collega's reageren hulporganisaties met weerzin op deze stelling. Niet te verwonderen uiteraard, want de georganiseerde hulp is immers een economie in de economie geworden, waar veel geld en jobs mee gepaard gaan.

Volgens voormalig secretaris-generaal van de Verenigde Naties Kofi Annan echter is het boek 'Dead Aid' "een overtuigend pleidooi voor een nieuwe aanpak in Afrika".

Ik pleit er dan ook voor om de huidige budgetten met betrekking tot de Noord-Zuidsamenwerking op 5 jaar tijd af te bouwen tot nul, maar wel een deel van die budgetten uiteraard te voorzien voor noodhulp. Ik had graag het standpunt van de deputatie gekend over deze stellingname.

Dank u.

**FINANCIËLE NOTA P. 102: G.U. 161 01/640 01 T.E.M. 161 01/640 13 - NOORD-ZUIDSAMENWERKING – SUBSIDIES:
VRAAG NAAR DE REDEN VAN DE BUDGETVERSCHUIVINGEN. WORDT DE 0,70%-NORM NOG BEREIKT?**

Mevrouw Van Keymolen

Het provinciebestuur wil een duidelijk signaal geven van internationale solidariteit en wil haar steentje bijdragen tot een wereld met meer democratie, minder armoede, vreedzaam samenleven en duurzaam gebruik van het milieu.

Om deze doelstellingen te bereiken spendeert de provincie Oost-Vlaanderen dan ook een aanzienlijk bedrag aan subsidies voor Noord-Zuidsamenwerking. Nu stellen we vast dat er toch een aantal

verschuivingen in de budgetten zijn. Ik vroeg mij dan ook af of de OESO-norm of de 0.7 %-norm momenteel nog gehaald wordt?

Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 102: G.U. 161 01/640 04 - NOORD-ZUIDSAMENWERKING – SUBSIDIE AAN 11.11.11 ALS KOEPEL VAN DE VLAAMSE NOORD-ZUIDBEWEGING: VRAAG NAAR DE REDEN TOT OPSPLITSING VAN DEZE SUBSIDIE

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, collega's,

Voor het budget van 2009 werd een bedrag voorzien van 135.008 EUR en kon volledig opgebruikt worden, wat ook gedaan werd. De budgetten stegen de laatste jaren en worden in de toekomst extra uitgebouwd. Het voorliggend budget heeft een invulling op dit artikel van 75 000 EUR, wat een duidelijke vermindering stelt. De subsidie aan 11.11.11. wordt vanaf volgend jaar opgesplitst in enerzijds 11.11.11. zelf en anderzijds een overkoepelend orgaan, waar ook 11.11.11. kan aan mee snoepen. Wat is de feitelijke bedoeling van de opsplitsing van de subsidie terwijl anderzijds 11.11.11. op het einde van de rit alsnog voor de volle 100% kan gaan en nog zelfs meer, weliswaar met een omweg.

Ik dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 368: G.U. 801 02/640 03 T.E.M. 801 02/640 06 – REGIONAAL WELZIJNSOVERLEG – SUBSIDIES: BEOOGT MEN EEN BLIJVENDE JAARLIJKSE, VERSNELDE INSPANNING OP DIT GROEIPAD VAN STRUCTURELE FINANCIERING VAN RWO'S MET HET OOG OP EEN STEVIGER UITGEBOWDE WERKING VAN DE ANKERPUNTEN VOOR REGIONAAL WELZIJNSOVERLEG?

Mevrouw Willems

De ankerpunten voor Regionaal Welzijnsoverleg in Oost-Vlaanderen fungeren binnen het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 1997 betreffende de ondersteuning van regionaal overleg en regionale samenwerking in de welzijnssector.

De Vlaamse Gemeenschap voorziet hiervoor jaarlijks in een basiskrediet dat over de 5 Vlaamse provincies wordt verdeeld. Het provinciebestuur Oost-Vlaanderen koos er van in het begin voor om de realisatie van regionaal welzijnsoverleg zes regionale ankerpunten uit te bouwen in de 6 Oost-Vlaamse regio's en opteerde er bovenop ook voor om de Vlaamse middelen nog extra aan te sterken met eigen provinciale middelen.

De gedeputeerde en de provincieraad hebben de intentie om de financiële slagkracht van de RWO's iets groter te maken (budget 2010: gaat van 47 000 naar 52 000 EUR subsidie per RWO, een stijging van de werkingsmiddelen voor de 6-RWO-ankerpunten in 2010 met 5 000 EUR per ankerpunt. Het is van 2004 geleden dat er een betekenisvolle verhoging was die nu neerkomt op ± 10% meer financiële ruimte in 2010 ten opzichte van 2009.

Gezien de uitdagingen vanuit het welzijnswerkveld en de door de ankerpunten geformuleerde strategische doelstellingen (cf. Beleidsplan RWO OVL 2009-2010, goedgekeurd door de Provincieraad) is deze stijging inhoudelijk zeker te verantwoorden.

De 6 regio's in Oost-Vlaanderen zijn al lang vragende partij voor meer financiële ondersteuning. Het voltijds kunnen beschikken over een coördinator in elk ankerpunt is daarbij een minimale en werkbare basisvoorwaarde voor een kwaliteitsvolle basiswerking. Deze fulltime professionele omkadering kan tot op heden niet worden gerealiseerd binnen deze subsidie, waarvan men quasi exclusief afhankelijk is. De stijging van de subsidie kan deze vraag van de ankerpunten dus gedeeltelijk opvangen, maar niet volledig.

De ondersteuning van een neutraal regionaal platform dat zorgt voor intersectorale afstemming, netwerking en samenwerking in elke regio en met een sterke link naar het provinciebestuur en haar welzijnsbeleid is zeker op zijn plaats.

DEBATTEN

Op dit moment bedraagt deze ondersteuning echter maar een uiterst minimale fractie van het gehele welzijnbudget. Nochtans kan een RWO-ankerpunt precies hier wel wat verschil maken in het niet naast maar met elkaar (samen)werken in de regio van besturen, voorzieningen en organisaties (en het dus efficiënter, meer resultaatgericht inzetten van overheidsmiddelen) en zo bijdragen tot meer welzijn voor alle mensen in de streek.

Bovendien fungeert het RWO voor een aantal welzijnsdomeinen (ouderenbeleid, ondersteuning naar het lokaal sociaal beleid, arbeidszorg, opvoedingsondersteuning en andere) ook duidelijk als het verlengde van de provinciale dienst Welzijn, naast de eigen regionale opdrachten en uitdagingen. Er zijn overigens inhoudelijk nog heel wat andere werkterreinen op vlak van welzijnsbeleid waarop nog meer regionale afstemming mogelijk is.

Vandaar mijn vraag:

Beoogt de deputatie een blijvende jaarlijkse, versnelde inspanning op dit groeipad van structurele financiering van RWO's met het oog op een steviger uitgebouwde werking van de ankerpunten voor regionaal welzijnsoverleg?

FINANCIËLE NOTA P. 368: G.U. 831 00/640 02 - TOEGANKELIJKHEID - PROVINCIAAL REGLEMENT TER BEVORDERING EN ONDERSTEUNING VAN HET LOKAAL TOEGANKELIJKHEIDSBELEID: BEDENKINGEN BIJ HET INGESCHREVEN KREDIET

Mevrouw Colen

Dank u, Voorzitter, Collega's,

Het goed toegankelijk maken van de openbare domeinen en openbare gebouwen voor iedereen, ook voor mensen met een beperking, mensen in een rolstoel enz. is een evidente zorg die door iedereen gesteund wordt. Het provinciebestuur heeft daarvoor een reglement dat lokale besturen toelaat subsidies aan te vragen om bij verbouwingen, nieuwbouw, of bij het opzetten van evenementen steun te krijgen in verband met toegankelijkheidsadvies, als het over verbouwingen gaat, maar ook doventolken en het bevorderen van toegankelijke informatie.

Helaas is de som die daar tegenover staat in het budget slechts 5 500 EUR. Ik lees in het jaarboek 2008 dat dit goed was voor 5 keer een subsidie, 4 keer voor advies en 1 keer voor een doventolk. Dat leek mij bijzonder weinig, Mijnheer de Gedeputeerde. Daarom vroeg ik mij af: worden er projecten geweigerd of is de vraag naar subsidies zo laag? Als de vraag zo laag is, dan lijkt het mij dat het reglement misschien wat beter moet bekend gemaakt worden. Ik meen dat er toch nog een inhaalbeweging nodig is op dat vlak, op vele plaatsten ook in onze provincie.

De heer voorzitter

Mevrouw Dursun Alici heeft nu het woord, gevolgd door mevrouw de Padt, die het mij gevraagd heeft, want ze heeft zelf geen tussenkomst ingediend maar ze wil aansluiten. Dit is geen enkel probleem.

FINANCIËLE NOTA P. 376: G.U. 840 00/640 04 - SUBSIDIE AAN CAW ZUID-OOST-VLAANDEREN VOOR HET STEUNPUNT OUDERENMIS(BE)HANDELING: VRAAG OVER DE DALING VAN HET KREDIET

Mevrouw Alici

Ouderenmisbehandeling gaat over alle vormen van geweld die zich voordoen tussen 55-plussers en mensen waarmee zij in een afhankelijkheidsrelatie staan. Dat kunnen de partner of de kinderen zijn, maar net zo goed familieleden, kennissen of professionele hulpverleners. Het geweld kan fysiek geweld zijn, maar het kan ook gaan over psychisch geweld, over financiële uitbuiting van ouderen, over verwaarlozing van senioren, en dergelijke meer.

In die zin is het niet zonder reden dat we beter spreken over ouderenmisbehandeling, met de nadruk op de "be", wat een veel ruimer begrip is dan "mishandeling", dat we al snel associëren met louter fysiek geweld.

Cijfers zeggen natuurlijk niet alles en in de wirwar van informatie waarover we vandaag beschikken, moet je altijd kritisch blijven, maar volgens verschillende bronnen zou één oudere op vijf tijdens zijn leven geconfronteerd worden met vormen van ouderenmisbehandeling. Het gaat dus alleszins niet over een marginaal probleem en de meesten van ons kennen allicht ook situaties van oudere mensen die op één of andere manier slecht behandeld worden door mensen uit hun onmiddellijke omgeving.

Zonder overdrijving mogen we stellen dat de provincie Oost-Vlaanderen een pioniersrol heeft gespeeld in het naar boven brengen, bespreekbaar maken en aanpakken van ouderenmisbehandeling.

In 2000 werd in de schoot van het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen een steunpunt ouderenmisbehandeling opgericht. Het ging om een parttimedewerker waarvoor het CAW een subsidie ontving van het provinciebestuur om de loonkost te dekken.

De andere Vlaamse provincies spiegelde zich aan ons voorbeeld om ook op hun grondgebied steun- en meldpunten op te richten. En in 2007 kwam het tot de oprichting van een overkoepelend Vlaams steunpunt, gefinancierd vanuit de Vlaamse Gemeenschap en – niet toevallig – opererend vanuit een zetel in Zottegem.

Inmiddels had ons provinciebestuur ook niet stilgezeten en had men de subsidies voor de steunpunten ouderenmisbehandeling uitgebreid tot een bedrag van 71 000 EUR waarmee ook in de regio's Waasland-Dender en Gent-Meetjesland parttime hulpverleners konden worden in dienst genomen door de lokale CAW's.

Vandaag stellen we vast dat het provinciebestuur dit beleid wil terugschroeven. In de begroting 2010 daalt de subsidie voor de projecten "ouderenmisbehandeling" van 71 000 EUR naar 47 500 EUR. Of, praktisch vertaald, in plaats van drie parttime hulpverleners is er in 2010 nog slechts geld voor twee parttimehulpverleners.

Dit roept de nodige vragen op:

1. Waarom deze vermindering van de kredieten? Er is in elk geval geen enkele indicatie vanop het terrein dat er minder nood is aan hulpverlening of dat de projecten niet voldoen aan hun doelstelling.
2. Hoe wil de provincie met twee parttime hulpverleners een aanbod organiseren dat het hele grondgebied van de provincie dekt? Het lijkt me alleszins niet aanvaardbaar dat men in 2/3 van de provincie wel terecht zou kunnen in een steunpunt en dat er in het overige derde geen hulpverlening zou zijn?

Mevrouw De Padt

Dank u, Voorzitter, voor de mogelijkheid om mij alsnog tussen te laten komen.

Ik kan alleen maar de tussenkomst van Collega Dursun beamen natuurlijk en ik ga zo min mogelijk proberen in herhaling te vallen. Toch zou ik een paar zaken nog willen aanhalen.

Ik heb de pertinente vraag gekregen vanuit het Oost-Vlaams steunpunt om hierbij toch de vinger aan de pols te houden en te duiden op de impact van deze beslissing.

Collega Dursun heeft het gezegd, en ze wees al op het gevolg van verlies aan personeel. Nu weten we dat in navolging van het Oost-Vlaams steunpunt oudermisbehandeling ook in andere provincies opnieuw steunpunten werden uitgebouwd of versterkt. Ook op federaal niveau is er interesse (het kabinet van minister Wathet) en is het Oost-Vlaams steunpunt op Europees niveau toonaangevend inzake de aanpak, vroegdetectie en opvolging. We zien ook het jaarlijks colloquium ingericht te Brussel. Er is een afspraak gemaakt met professor Verthé en Nico De Witte van de Hogeschool Gent dat er bij de verdere afname van het grootschalig ouderenbehoefteonderzoek in de verschillende gemeenten en steden er een directe meting zou gebeuren naar de prevalentie van de problematiek. (Dit onderzoek wordt mee georganiseerd en ondersteund door de provincie). De eerste resultaten zijn nu binnen en geven duidelijk aan dat er zelfs een onderschatting is van de ernst van de problematiek.

DEBATTEN

In de beleidsnota van minister Vandeuren staat nu ook uitdrukkelijk vermeld dat de inspanningen rond de problematiek van ouderenmisbehandeling dient gecontinueerd te worden en dat er met de provincies hierin verder dient te worden samengewerkt.

Deze verwezenlijking was – dat mag ook even gezegd worden – enkel mogelijk mits de ondersteuning van de provincie Oost-Vlaanderen. De manier van werken binnen Oost-Vlaanderen wordt dikwijls als baanbrekend en toonaangevend ervaren en meermaals wordt dit als het ideale voorbeeld gesteld. Het zou dan ook bijzonder jammer zijn moest dit project bij gebrek aan middelen niet verder kunnen gecontinueerd worden.

De heer voorzitter

Dank u, Mevrouw De Padt. Ik noem hier iedereen bij zijn familienaam omdat de voornamen 'voornaam' zijn en ze zijn soms gelijk. Mevrouw Alici heet bij voornaam Dursun. Dus ik zeg "Mevrouw Alici", niet omdat ik haar niet goed ken, maar het is in de provincieraad niet de gewoonte. Ik weet dat het geen fout is, maar mevrouw noemt Alici en Dursun is haar naam voor vrienden en burens.

Gelach

FINANCIËLE NOTA P. 386: G.U. 871 01/613 00 - SOCIALE EN PREVENTIEVE GENEESKUNDE - ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: HET PLAATSEN VAN AED'S (AUTOMATISCHE EXTERNE DEFIBRILLATOR)

Mevrouw Van Boven

Dank u, Voorzitter,
Het Rode Kruis is een campagne gestart om op zoveel mogelijk plaatsen een automatische externe defibrillator te installeren. Daarom wil ik nog eens de aandacht vestigen op het nut van deze toestellen. Jaarlijks worden er in ons land 10 000 mensen getroffen door een hartstilstand buiten het ziekenhuis. Dat wil zeggen: 30 per dag. Het project 'Steden en Gemeenten Hartveilig' heeft tot doel de beschikbaarheid van AED op openbare plaatsen te doen toenemen en zoveel mogelijk mensen te leren omgaan met een AED. Het baseert zich op de aanbevelingen van de Europese reanimatieraad om AED's te plaatsen op openbare plaatsen. Ook de cardiologische liga raad de plaatsing van AED's aan. Het Rode Kruis helpt met ondersteuning van promotie- en lesmateriaal en biedt gratis opleidingen aan in AED gebruik aan bevolking, personeel en verenigingen.

Tal van steden stapten al mee in het programma 'Steden en Gemeenten Hartveilig'. Als provincie hebben we hier een belangrijke rol te spelen op vlak van preventie betreffende plaatsing van AED, zowel door eigen initiatieven – ik denk bijvoorbeeld aan plaatsing in het domein Puyenbroeck en in het PAC – als door de lokale besturen te stimuleren en te ondersteunen opdat in de gemeenten voldoende AED worden geplaatst.

- Is de deputatie bereid om de Oost-Vlaamse gemeenten aan te zetten om mee in het programma 'Steden en Gemeenten Hartveilig' te stappen en AED's te plaatsen?
- Is de deputatie bereid het goede voorbeeld te geven en eigen initiatieven te nemen?
- Zo ja, op welke wijze
- Zo neen, waarom niet?

FINANCIËLE NOTA P. 390

G.U. 871 01/640 09 - SOCIALE EN PREVENTIEVE GENEESKUNDE – SUBSIDIE AAN DE VZW AHOSA TUSSENKOMST OVER DE PREVENTIE VAN GEHOORSCHADE

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Als het over de preventie van gehoorschade gaat, dan heeft de provincie Oost-Vlaanderen al enkele jaren acties daaromtrent opgezet. Ik vermoed dat we zelfs bij de voortrekkers zijn. Toch blijft het een bijzonder actueel probleem. In de voorbije weken hebben we aan tafel gezeten over dit onderwerp. Deze

vergadering werd bijeengeroepen door de ministers Schauvlieghe en Vandeurzen. We hebben een initiatief van de provincie gekregen om een hoorvriendelijk muziekevenement te organiseren. Dit weekend hebben we de onthutsende cijfers gehad over het stijgend aantal mensen, en dan vooral jonge mensen, die een hoorapparaat nodig hebben. De acties in dit verband blijven dus meer dan nodig. Hoe wordt de actie geëvalueerd in verband met de sensibiliseringskoffers die al ter beschikking staan? Worden er in het komend jaar op dit vlak nieuwe initiatieven genomen?
Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben niet ingeschreven in het debat over Welzijn en Gezondheid, maar ik zou toch mijn ergernis even willen uitspreken over de tussenkomst van de heer Herman.

De heer voorzitter

Mijnheer Liebaut, u kunt straks tussenkomen in de replieken.
Of wilt u dat nu doen?

De heer Liebaut

Wat hij gezegd heeft, is zo gruwelijk dat ik mij niet kan bedwingen om daarover te zwijgen. Hij citeert in het begin een boek. Goed, we kennen dat en we kennen de inhoud ervan, namelijk de officiële hulp die zo dikwijls gefaald heeft. Dat zal ook zo wel zijn. Iedereen kent daar voorbeelden van, zelfs van de Belgische officiële ontwikkelingshulp waar met geld gemorst is en dat totaal nutteloos geweest is. In het tweede deel van zijn tussenkomst scheert hij alles over dezelfde kam. Ook het enorme werk dat de ngo's verricht hebben in het kader van Caritas-Memisa. Zij hebben met heel weinig middelen schitterend werk verricht, met prachtige resultaten. Om zoiets allemaal van tafel te vegen als zijnde nutteloos, is gewoonweg gruwelijk. Ik vind dat ergerlijk.

Als Vlaams Nationalist zou hij toch gevoelig moeten zijn voor de tweede zaak die hij aanhaalt. Daarom zou ik hem aanraden om iets minder te kijken naar de Vlaamse televisie en meer naar de Nederlandse televisie. Ze tonen daar regelmatig programma's over ontwikkelingshulp, heel concreet door Nederlanders verricht in een aantal landen in de wereld. Daaruit blijkt hoe deze mensen door onvoorstelbare moedige en langdurige inzet prachtige zaken weten te realiseren. Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat hij totaal verkeerd is en ik wou mijn ergernis namens mijn fractie daarover uitspreken.

De heer voorzitter

Het was zeker niet mijn bedoeling om u het woord niet te geven. U mocht dat ook al onmiddellijk gedaan hebben na de tussenkomst van Steve Herman. Het is nu nog geen probleem, maar ik heb liever dat ge onmiddellijk toevoegt zoals mevrouw De Padt dat gedaan heeft, direct na de spreker zelf. De spreker is nu ook niet meer aanwezig en dat is voor mij ook vervelend. Het is genotuleerd en de gedeputeerde moet ook nog antwoorden. We hebben nog een repliek na de gedeputeerde en dan is er ook geen enkel probleem, waar ge ook nog ongezoeten uw mening kunt over zeggen. Mijnheer Liebaut het gaat niet over de stijl, maar ik had het liever gehad onmiddellijk na de heer Herman. Straks na de repliek komt er mogelijks ook nog een antwoord.

De heer Liebaut

Mag ik er nog iets aan toevoegen in verband met de armoede? Of moet ik het uitstellen?

DEBATTEN

Er zijn behartenswaardige dingen gezegd over armoede. Alles wat tot nu toe gezegd is door de collega's kan ik alleen maar bijtrede. Ik moet dat hier allemaal niet herhalen. Er zijn mooie dingen gezegd en terecht.

Het treft mij altijd dat er twee factoren zijn die het nooit halen in het debat. Ik spreek dan uit mijn eigen ervaring, want ik heb gedurende vele jaren geprobeerd om spreekuren te organiseren. Ik ga nu niet zeggen hoeveel mensen ik ontvangen heb, maar ik heb heel veel problemen van armoede onder ogen gekregen. Ik zit al vele jaren en vandaag nog altijd in een bouwmaatschappij. Ik heb in die bouwmaatschappij de evolutie gezien van weinig problemen van armoede, en dan spreek ik van de jaren 60-70. Maar langzaam geleidde dit naar de huidige toestand waar je bij elke vergadering geconfronteerd werd in Lokeren met enorme problemen van armoede. Pijnlijke toestanden. Nu ben ik daar al een beetje door, maar ik heb wel een periode gehad dat ik ziek van de vergadering kwam door de confrontatie met toestanden die je niet voor mogelijk acht en die terzelfdertijd onoplosbaar waren door de dimensie die ze aangenomen hadden.

Mijnheer de Voorzitter, twee aspecten worden nooit aangeraakt.

1. De echtscheidingsproblematiek. Heel veel toestanden van armoede zijn het gevolg van een echtscheiding. Ik hou hier geen pleidooi tegen echtscheidingen, want dat zou onnozel zijn. Ik stel alleen maar vast dat vrouwen, zeker als er kinderen aanwezig zijn, heel dikwijls in een situatie terechtkomen van armoede en problemen. Ik stel vast dat de samenleving, ten overstaan van diegenen die uiteindelijk financieel zouden moeten bijdragen in functie van de opvoeding van die kinderen, dat die tot op de dag van vandaag ondanks alle getroffen maatregelen nog veel te veel ontsnapt. Ook de officiële instellingen, in dit geval het OCMW, reageren niet altijd zoals het naar mijn mening zou moeten gebeuren. De wetgever schiet volgens mij wat dat betreft nog steeds te kort.
2. Is iets waar de provincie wel mee gemoeid is volgens mij, is namelijk dat er heel veel armoede ontstaat uit onmacht. Mensen kunnen naast al die andere factoren de huidige samenleving niet aan. Zij worden gewoon vernalen in de toestanden van de reclame en in de toestanden van de kredietverlener. Je stelt dan vast dat ze van de ene kredietverlener naar de andere lopen, want dat kan allemaal in ons land. Uiteindelijk bouwen ze overal schulden op, zo hoog dat niemand nog in staat is, en geen enkele instantie nog in staat is om bij te springen, om inderdaad uit die situatie te raken.

In die zin zou ik een pleidooi willen houden opdat de provincie iets zou doen in functie van wat men vroeger omschreef als zijnde volksopvoeding. Vandaag spreekt men voortdurend over vorming. Vorming is ook nodig en iedereen aanvaardt dat, maar men mag niet meer spreken van voortdurende opvoeding, terwijl dat in feite essentieel is. De hele arbeidersbeweging is geëmancipeerd. De arbeiders zijn geëmancipeerd door het feit dat ze rechten gekregen hebben en dat er wetten gekomen zijn om hen te beschermen. Maar tegelijkertijd omdat die arbeidersbeweging ook heel veel gedaan heeft aan de opvoeding van hun eigen mensen. Ik moet hier het hele verhaal niet brengen, maar het is wel zo. Ik stel ook vast dat dit vandaag te weinig gebeurt, Mijnheer de Voorzitter. De provincie zou daarin een rol moeten spelen via allerlei organisaties of via een eigen propaganda, (weet ik veel hoe men zoiets best aanpakt). Dit om de mensen weerbaarder te maken, om ze volwassener te maken, kritischer te maken; omdat ze inderdaad weerstand zouden bieden aan de druk van de reclame en tegelijkertijd dat ze afstand zouden nemen van die vele aanbiedingen die er zijn om krediet op te nemen en zichzelf langzaam maar zeker in de miserie te storten.

Mijnheer de voorzitter, ik spreek uit ervaring van mensen die ik ontmoet heb, maar tegelijkertijd van datgene wat ik wekelijks en maandelijks zie passeren in de sociale bouwmaatschappij.

Naast de andere factoren die ik respecteer en die inderdaad terecht zijn, twee factoren:

1. de problematiek van de echtscheiding, maar daar kan de provincie niet veel aan doen.
2. is meewerken opdat de mensen weerbaarder zouden zijn en dat is iets waar de provincie wel kan aan doen.

Dank u.

De heer Franck

Inhoudelijk ben ik het volledig eens met collega Liebaut, maar het systeem dat hier gehanteerd wordt, vind ik niet goed. In de provincieraad van West-Vlaanderen is er duidelijk een debat in commissies waarin woord en wederwoord kan.

Hier heeft men gekozen om een aantal vragen te stellen aan de gedeputeerde. Die antwoordt dan en daarna volgt er eventueel een repliek. Vijf zesden van de debatten zijn nu voorbij. Ik had tien keer kunnen tussenkomen op andere zaken, maar ik heb het niet gedaan. Collega De Loor wou de vorige keer tussenkomen, maar hij heeft dat niet mogen doen van u. Er worden hier dus twee maten en twee gewichten gehanteerd. De meerderheid kan via een gedeputeerde een aantal zaken kwijt in de repliek, maar wij kunnen dat niet.

Ik vind dat we dus eens moeten afspreken om bij de budgetbespreking van 2010 op een andere manier te werken. Men zou kunnen werken zoals in West-Vlaanderen met commissies, per gedeputeerde een commissie, waar er woord en wederwoord mogelijk is en dat de debatten dan gebeuren in een of twee dagen. Op die manier kunnen de leden op een normale manier discussiëren. Hier is er geen debat en is er geen discussie. Er zijn gewoon een aantal vragen en statements, waarop de gedeputeerde kan reageren. Wij krijgen dan nog een, twee, drie keer het woord en dan wordt er gezegd dat het ver tijd is. Zoals het hier is, krijgen de mensen binnen het debat niet de mogelijkheid om te debatteren. Liefst niet met twee maten en twee gewichten.

De heer voorzitter

Dat heeft te maken met die 176 tussenkomsten. Vorig jaar waren er maar 135 en dan gaat dat iets gemakkelijker.

De heer Franck

De tussenkomst van de heer Liebaut heeft daar niets mee te maken, want met of zonder die tussenkomst waren er 176 tussenkomsten.

Mevrouw Van der haeghen

Inderdaad nog even kort en eigenlijk in de lijn van collega Liebaut. Ik verwijs ook nog eventjes naar de tussenkomst van collega Veys met betrekking tot onder andere de bouwmaatschappijen. Collega Veys hangt een zeer eenzijdig beeld op rond de leegstand binnen de sociale huisvestingsmaatschappijen. Die leegstand is natuurlijk niet de fout van die bouwmaatschappijen. Hij hangt nogal graag het beeld op van het feit dat al die bestuurders met hun vingers zitten te draaien, de zaken niet vooruit doen gaan en alleen maar zitpenningen opstrijken.

Ik vraag mij af, Mijnheer Veys, of u de regelgeving wel kent. Het is natuurlijk zeer populair om dergelijk beeld op te hangen, maar de Vlaamse wooncode verplicht al sedert een aantal jaren dat de diverse maatschappijen de woningen die zij gerealiseerd hebben voor een bepaald jaartal moeten renoveren. Zij zitten ook met heel grote herhuisvestingsprojecten waardoor zij verplicht worden om mensen te herhuisvesten, maar niet aan de renovatiewerken kunnen beginnen alvorens het totale pand of wijk ontruimd is. Dit wou ik toch eventjes nuanceren Mijnheer de Voorzitter en als informatie meegeven aan collega Veys, zodoende dat hij een iets genuanceerder beeld kan ophangen.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Van der haeghen. Mijnheer Franck, het heeft te maken met de vele tussenkomsten. Als we er tien dagen bij doen dan wil ik elk onderwerp een uur tijd geven. Het gaat voor mij alleen maar over de tijd, want ik ben voor het debat, maar dan moeten we overmorgen niet gaan eten hé.

DEBATTEN

TOERISME

BELEIDSNOTA P. 88-90

VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN INZAKE DE REALISATIE VAN EEN LANDSCHAPSPARK "SCHELDEMONDING"

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb in het verleden reeds aandacht gevraagd rond het project van de landschapsparken. Ik denk dat dit ook zo een van de domeinen is waar we met de provincie aangetoond hebben dat we daar een goede meerwaarde kunnen creëren. Ook al is dit geen specifieke provinciale kerntaak, maar een taak van Vlaanderen. Met mijn tussenkomst wil ik in het algemeen nog eens het belang beklemtonen en het stimuleren naar de provincie toe, om daar een rol in te spelen in de vorming van die landschapsparken. In het bijzonder kom ik nog eventjes terug op mijn voorstel van landschapspark Scheldemond. Een regionaal landschapspark is een duurzaam samenwerkingsverband, want het kan niet gerealiseerd worden zonder samenwerking. Dat is ingesteld op vraag van de gemeenten of op initiatief van de provincies. Dat zit ook in een decretaal kader, waarin overleg tot stand gebracht wordt, en ook samenwerking met de betrokken doelgroepen ten einde het streekeigen karakter van die streek te bevorderen, of in stand te houden qua erfgoed met contacten naar natuureducatie, recreatief aspect, natuurbehoud en ook de ontwikkeling van kleine landschapselementen en het eigenlijk herstellen van het oorspronkelijke landschap. Dat zijn eigenlijk een aantal uitgangspunten die van belang zijn voor een landschapspark, en waarom eigenlijk de vorming van die landschapsparken zo belangrijk is.

Men bouwt daarvoor een lokaal netwerk op, de bevolking wordt er ook bij betrokken en men heeft meestal een viertal actiedomeinen tot doel:

1. natuurbehoud, en ontwikkeling van kleine landschapselementen;
2. ontwikkeling van het streekeigen karakter;
3. ontwikkeling van natuurgerichte recreatie/toerisme en recreatief medegebruik;
4. educatie en informatie omtrent natuur en het landschap;

Met andere woorden, collega's, ik denk dat we allemaal wel overtuigd zijn, dat de oprichting van landschapsparken een goed initiatief is en dat we daar met de provincie zeker verder aandacht moeten kunnen aan besteden.

De provincie kent een aantal landschapsparken. Ik ga hier enkel ingaan op het landschapspark Meetjesland. Dat bestaat reeds tien jaar en is bijzonder mooi. Het herbergt de 'Kreken' en de 'Boerenkreek' en is het hart van dat gebied. Het is een mooi gebied om te fietsen. Ik kom er ook vaak en het biedt ook heel wat mogelijkheden naar de toekomst.

Hier mijn herhaald pleidooi om het Meetjesland uit te breiden met het gebied vanaf Knokke, met het Zwingebied, met de polders, die als vanzelf overlopen in de Zeeuwse polders en die dan weer aansluiting vinden bij het Oost-Vlaamse Krekengebied.

Dat is een heel mooi gebied waar heel veel mogelijkheden zijn op de terreinen die ik daarstraks genoemd heb en waar we ook een meerwaarde kunnen creëren op het toerische recreatieve vlak. Op die manier creëren we ook tewerkstelling, wat ook van belang is, en het draagt bij tot een nog grotere bekendheid van onze provincie. Wij kunnen in dat gebied fietsen, maar ook ruitrij stimuleren. Er zijn dus voldoende recreatie- en sportmogelijkheden. Denk ook aan ons sportcentrum De Boerekreek dat zich daar bevindt. Naast de vele culturele mogelijkheden die er zijn en die ook zullen aangebracht worden door de verschillende gemeenten, Mijnheer de Voorzitter, wil ik nog eens een hartstochtelijk hernieuwd pleidooi houden voor de oprichting van dit Grensoverschrijdend landschapspark Scheldemond. Ik weet dat daar inspanningen gebeuren, maar misschien kan de deputatie – door het feit dat het hier al een paar keer naar voren is geschoven – dit gebruiken in hun pleidooi, want het is een overleg met onder andere West-Vlaanderen en Zeeland om dit te realiseren. Wellicht zullen we bijkomende middelen nodig hebben om dit te realiseren. Europa biedt dan met die 3B-projecten een goede ondersteunende mogelijkheid. Het zou ook een bijkomende dimensie geven en een groter belang aan ons Boerenkreekcentrum dat daar in het hart ligt van het Krekengebied en vooral de toeristische aspecten waar ik reeds op wees. Vandaar dat ik aandrang om dit voorstel daadwerkelijk verder te behartigen en te realiseren. Ik hoop dat we daar positief nieuws mogen over vernemen van de gedeputeerde in zijn repliek.

BELEIDSNOTA P. 88: RUBRIEK: ACTIEDOMEIN "RECREATIEVE INFRASTRUCTUUR": DE WANDEL- EN FIETSKNOOPPUNTEN, HET RUITERPADENNETWERK: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

Mevrouw Van Duyse

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De provincie investeert veel in de aanleg van recreatieve infrastructuur. De fietsnetwerken op basis van knooppunten worden enorm gewaardeerd. In eerste instantie wou de provincie deze netwerken vervolledigen. In de beleidsnota lees ik dat de volgende stap de aanleg is van duurzame wandelnetwerken, eveneens op basis van knooppunten. Daarbij had ik de volgende vragen:

Ik veronderstel dat de aanleg van fietsnetwerken nu is voltooid. Of zijn er voor 2010 nog voorzien? Voor de realisatie van de wandelnetwerken zal men een aantal zoekzones aanduiden. Op basis van welke criteria zal dit gebeuren? En wat brengt 2010 op dit vlak?

Dan wil ik nog even terugkomen op een vraag die ik twee jaar geleden heb gesteld, namelijk over de aanleg van de provinciale ruit- en menroutenetwerken, en om verbindingen te maken met bestaande gemeentelijke ruitpaden zodat ook meerdaagse tochten mogelijk zijn. Toen werd geantwoord dat eerst de fietsrouteknooppunten zouden afgewerkt worden en dat er dan ruimte was voor nieuwe initiatieven. Ondertussen is men aan de wandelnetwerken begonnen. Evenzeer een prachtig initiatief. Maar hoever staat het momenteel met de ruitpaden, want jammer genoeg lees ik daar niets over in de beleidsnota. Is er al voorbereidend onderzoek geweest? Wordt hiervoor eventueel samengewerkt met de landelijke rijvereniging (Vlaamse Vereniging voor Ruitertoerisme), zoals bijvoorbeeld gebeurd is in Vlaams-Brabant en waar de provincie samen met deze vereniging een heus ruiternetwerk voor het hageland heeft ontwikkeld. Tot slot nog een laatste vraagje:

Op Vlaams niveau wordt een strategisch plan voor toerisme opgesteld. In welke mate is de provincie Oost-Vlaanderen actief betrokken bij de voorbereiding van Vlaanderen op toeristisch gebied? Doet onze provincie haar inbreng in de diverse werkgroepen om er voor te zorgen dat ook Oost-Vlaanderen zijn rechtmatig deel krijgt?

Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 144: G.U. 562 00/640 01 - WERKINGSSUBSIDIE AAN VZW TOERISME OOST-VLAANDEREN: TUSSENKOMST OVER WATERRECREATIE

De heer Note

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met vreugde heb ik vernomen dat er middelen worden vrijgemaakt binnen de schoot van Toerisme Oost-Vlaanderen om iemand te werk te stellen met als doel het beleid rond waterrecreatie uit te werken. Mijn vraag daarrond was of er ook nog een mogelijkheid is binnen de deputatie en binnen de beleidsbevoegdheden van de deputatie om daar toch nog enige richting aan te geven? Of wordt de volledige bevoegdheid overgedragen naar de desbetreffende ambtenaar?

FINANCIËLE NOTA P. 144: G.U. 562 00/640 02 - VZW TOERISME OOST-VLAANDEREN: VOOR TOERISTISCHE PROMOTIE EN PUBLICITEIT: VRAGEN OVER DE RELATIE VAN DE VZW MET DE TOERISTISCHE DIENST VAN DE STAD GENT

Mevrouw Stockman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vzw Toerisme Oost-Vlaanderen ontvangt heel wat middelen van het provinciebestuur om de diverse regio's te promoten en om een zekere vorm van coördinatie tussen de werking van de regio's te realiseren. De regionale vzw's Scheldeland, Waasland, Vlaamse Ardennen, Leiestreek en Meetjesland hebben een zeer intense relatie met Toerisme Oost-Vlaanderen. De stad Gent lijkt daar een beetje als een eiland tussenin te liggen. Ik zie op het eerste zicht weinig relaties tussen de provincie en de stad. Daarom volgende vragen.

Hoe verhoudt Toerisme Oost-Vlaanderen zich tegenover de Toeristische dienst van de stad Gent?

Werkt zij daarmee samen? Zoekt zij naar synergieën? Gebruikt zij de troeven van de stad om ook de rest van de provincie bij de toeristen in beeld te krijgen?

Of is de verhouding eerder concurrentieel en bestaat er helemaal geen samenwerking?

DEBATTEN

Dank u.

PATRIMONIUM

FINANCIËLE NOTA P. 14: B.U. 569 01/270 11 - TOERISME - HUYSMANHOEVE - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW

BELEIDSNOTA P. 103: OPERATIONELE DOELSTELLING: HUYSMANHOEVE RESTAUREREN
WELKE TOEKOMST ZIET DE PROVINCIE VOOR DE HUYSMANHOEVE?

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik stel vast dat ik eigenlijk dezelfde vraag stel als mijn collega Willems, dus laat ik deze keer de beker aan mij voorbij gaan.
Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 14: B.U. 569 01/270 11 - TOERISME - HUYSMANHOEVE - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW

BELEIDSNOTA P. 103: OPERATIONELE DOELSTELLING: HUYSMANHOEVE RESTAUREREN
TUSSENKOMST OVER DE ONTWIKKELING VAN DE HUYSMANHOEVE

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vorig jaar stelde ik de vraag tijdens het begrotingsdebat hoe het stond met de Huysmanhoeve te Eeklo en welke concrete plannen er waren? Er werd toen meegedeeld dat er werd gewerkt aan een masterplan.

In de zitting van 24 september heeft de deputatie het masterplan voor de verdere uitwerking van de Huysmanhoeve bekrachtigd met het oog op een inhoudelijke invulling van de site gericht op 'toerisme-platteland-cultuur'.

In het budget 2010 lees ik: Huysmanhoeve Uitgaven: werkingskosten 23 400 EUR, investeringen in constructie en gebouwen: 175 000 EUR; wegen in aanbouw: 100 000 EUR.

Ondertussen doen echter in de streek allerlei scenario's de ronde over de ontwikkeling van de Huysmanhoeve:

- een arbeidsgerichte denkpiste met de realisatie van een sectorhuis, opleidingscentrum, - museale functie: verhuis Jeneverhuis naar de site, een bijenmuseum, een heemkundig museum landbouwwerktuigen;
- samenwerking met het Plattelandscentrum.

Kan de gedeputeerde aangeven hoe men concreet de opwaardering van de Huysmanhoeve zal realiseren binnen de in het masterplan geformuleerde invalshoek 'toerisme-platteland-cultuur' en welke werking men in 2010 concreet zal opzetten op de site Huysmanhoeve of is het 't Groot Goed' want ook over de benaming doen verschillende versies de ronde.

Dank u.

Schorsing van de zitting

Heropening van de zitting

De heer voorzitter

Collega's, neem plaats om de repliek te aanhoren op de verschillende tussenkomsten.

Niettegenstaande een aantal kritieken die terecht moeten gegeven worden en die ik zal weerleggen desnoods in het bureau en in het uitgebreid bureau, ben ik wel zeer tevreden en aangesproken. Mijnheer Couckuyt het is een goed teken dat er alleen over sociale zaken 20 tussenkomsten zijn. Dus als men zegt dat onze provincie dikwijls een voortrekkersrol speelt in de sociale politiek, tegenover al die andere goeie provincies natuurlijk waar het debat 1u en 1 kwartier duurt, dan kunnen we toch zeggen dat de begaanheid bij alle fracties alom vertegenwoordigd is. Dat is een geruststelling voor u mijnheer Couckuyt. U heeft het woord voor de repliek.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik dank jullie van harte voor de interesse in de sectoren van Welzijn, Gezondheid, Jeugd, Ontwikkelingssamenwerking, Toerisme. We merken in de commissies ook dat die interesse bijzonder groot is en er wordt daar gepoogd om een gedragenheid voor het beleid te creëren door het debat dat daar toch ook regelmatig plaatsvindt.
Het aantal vragen en de diversiteit van de vragen geven mij de kans om zowat het ganse beleidsdomein waarvoor ik bevoegd ben toe te lichten. Heel veel wordt aangeraakt.
Uit de algemene tussenkomsten bij het begin van het debat die gedaan zijn door de fractieleiders, heb ik elementen genoteerd en geschoven onder de vragen die ik vandaag moet beantwoorden aan verschillende leden in deze raad, zodanig dat ik niet in herhaling val en dat er meer coherent kan geantwoord worden. Ook de algemene tussenkomsten rond die thema's van mevrouw Lafkioui, De Gussem en mijnheer Veys vallen onder de vragen van andere collega's.

Vooraf wil ik toch even kort ingaan op enkele opmerkingen van de algemene toespraken bij het begin van deze reeks raadszittingen rond het budget 2010 die hieronder niet vervat werden.

Mevrouw Van der haeghen ziet een aantal positieve zaken in het beleidsdomein, zoals extra middelen voor intergemeentelijke drugspreventie en opvoedingsondersteuning. Toch stelt ze dat er nog meer bomen zouden moeten gesnoeid worden tot zelfs gekapt worden om middelen te vinden voor nieuwe accenten.

Wel, mevrouw Van der haeghen, er is de afgelopen drie jaar flink gesnoeid. Excuseer mij als ik iets over het hoofd zie, dit kan telkensesignaleerd worden. Maar ik denk dat wij werkelijk met de fijne kam doorheen de middelen en doorheen de projecten gaan en dat er mijns inziens bijzonder weinig overschiet waar we nog kunnen snoeien.

Er zijn een aantal heroriënteringen geweest, waarbij de middelen voor de beschutte werkplaatsen naar arbeidszorg zijn gegaan. Arbeidszorg dat voor de allerzwakste doelgroep werkt.

Er zijn investeringen in stenen geweest, in de sectoren van de Bijzondere Jeugdbijstand en de Personen met een Handicap. Dit reglement vindt volop haar nieuwe toepassing en dit betekent dat wij hierin kunnen investeren met dezelfde middelen in meer provinciale kerntaken.

Er zijn investeringen geweest in de sector van het kortverblijf. Ook deze werden geschrapt in 2008.

Er wordt gezocht naar een samenwerking in Roemenië om die, naargelang de verantwoordelijkheid ginder sterker kan opgenomen worden, terug te schroeven. Op dit moment zijn we gedaald van 170 000 EUR naar 110 000 EUR. En deze trend zal doorgaan, zoals aangegeven werd in het begin van deze beleidsperiode. Die trend kan blijven dalen naarmate het succes daar stijgt en men zichzelf kan behelpen. Wij proberen hier echt met overleg, met een goede evaluaties van het project en van elke lijn in de begroting, te schrappen waar mogelijk.

Hakken doen we liever niet. We werken dus telkens aan een afbouw van middelen, zodanig dat wij ook voor de partners in het werkveld, als een trouwe partner kunnen overkomen.

Aan mijnheer Beke kan ik melden dat we blijven verderwerken aan de door hem gedefinieerde goede oplossing voor Lemberge, zijnde een beheer met waarborgen voor residenten, personeel en het pluralistische karakter. Dat is het opzet dat nu voorstaat in mogelijke onderhandelingen met partners die hier hun verantwoordelijkheid zullen nemen. Ik zal het straks ook aan mijnheer Note zeggen dat het watertoerisme zeker zijn plaats zal krijgen binnen het toeristische beleid.

Mijnheer Veys, wij spelen volop onze rol op vlak van wonen in het grond- en pandenbeleid, maar onze rol die we op vlak van wonen kunnen uitoefenen is decretaal eerder beperkt. Maar waar dit kan, spelen wij volop onze rol. In het grond- en pandenbeleid wordt deze ons toegewezen.

Rond 11.11.11 wacht ik met spanning op het amendement en ik zie de stemming hierover met bijzonder groot vertrouwen tegemoet. Wat de mantelzorg betreft kan ik zeggen dat wij bijzonder veel

DEBATTEN

mantelzorgomkaderende initiatieven hebben. Het is ons eigenlijk niet bekend, dat de depressie groter zou zijn in de groep van mantelzorgers dan in de rest van de bevolking. Het zou dus wel eens interessant zijn om die studie te krijgen. Wat we wel vragen bij mantelzorgers, dat is dat ze tijdelijk de opdracht zouden moeten vervullen om op die manier wat ademruimte te krijgen.

Ik beland nu meteen bij de vraagstellingen die gedaan zijn door mijnheer Wymeersch en mijnheer Beke. Zij vragen mij hoe we ons voorbereiden op de nieuwe generatie senioren. Welnu ik kan de interpellanten geruststellen, want wij zijn goed voorbereid en ik kan dat ook aantonen. Op 8 juni 2009 heeft de provincieraad een 'provinciale beleidsnota ouderen' goedgekeurd. De ondertitel van dit rapport luidt: 'Voor een krachtig en dynamisch ouderenbeleid'. Deze nota is bijzonder goed opgebouwd. Het feit dat de komende decennia het aandeel 60-plussers zal oplopen tot meer dan één derde van de bevolking, maakt deze nota heel belangrijk, zoals ook aangegeven werd door de interpellanten.

De beleidsnota is opgemaakt in samenspraak met de provinciale adviesraad voor ouderen en omvat analyses over de diverse levensdomeinen zoals participatie en inspraak, activering en ontplooiing, welzijn en zorg, mobiliteit, aangepast wonen, enzomeer.

Vanuit deze analyses worden noden en behoeften gedetecteerd, prioriteiten vastgelegd en daaraan worden dan acties verbonden.

De nota vertrekt van de basisgedachte dat ouderen zich maximaal moeten kunnen ontplooiën en maximaal moeten kunnen participeren aan het maatschappelijke leven.

Ik heb in het verleden nog gezegd: deelnemen aan de maatschappij op volwaardige wijze, een maatschappij die ook hun maatschappij is.

Hoe geven we dit beleid dan concreet gestalte, op een manier die aansluit bij de provinciale kerntaken? Dit gebeurt onder meer door:

- ouderen te stimuleren deel te nemen aan lokale en regionale adviesfora en door hen daarvoor de nodige vorming aan te bieden;
- het subsidiëren van socio-culturele ouderenverenigingen;
- hen aan te zetten om te bewegen via een provinciale sportdag voor senioren;
- lokale besturen te begeleiden bij het op poten zetten van een lokaal ouderenbehoefte-onderzoek. Heel wat lokale besturen zijn hierop ingegaan en geeft hen ook het handvat om een eigen beleid hierrond te voeren;
- het verzamelen en publiceren van statistische gegevens rond ouderen in een ouderencahier die wij ook hebben voorgesteld, hier kunnen zij als lokaal bestuur hun beleid baseren, maar ook organisaties en middenveldspelers kunnen hierop hun beleid afstemmen;
- het provinciaal steunpunt ouderenmis(be)handeling verder te ondersteunen;
- te sensibiliseren rond toegankelijkheid van openbare gebouwen, ook in functie van ouderen;
- het promoten van meegroeiwoningen;
- het financieel ondersteunen van mantelzorgers, waardoor ouderen langer thuis kunnen blijven wonen;
- met hetzelfde doel wordt de sector van de thuiszorg zwaar ondersteund, dit is een speerpunt voor ons en dit is het middel om ouderen langer thuis te laten blijven in goede omstandigheden, want dat is ook hun eigen wens;
- te sensibiliseren en vorming te verschaffen rond nieuwe groepen ouderen, zoals allochtonen die hier ouder worden. Als eerste generatie waren zij bij hun aankomst nooit van plan om hier ouder te worden. Dus dit wordt een uitdaging voor de maatschappij.

Collega Hutsebaut stelt mij een vraag over het jeugdbeleidsplan 2011-2013 en over de prioriteit die daarin wordt gelegd op 'brandveiligheid van jeugdinfrastructuur'.

Voor alle duidelijkheid het betreft hier de lokale jeugdbeleidsplanning, dus de plannen die dienen opgemaakt te worden door de steden en gemeenten, maar waarin wij begeleiding voorzien.

Voor 2008-2010 lagen de prioriteiten bij 'jeugdinformatie' en 'jeugdinfrastructuur'.

2011-2013: de plannen die nu in planningsfase zullen komen, daarin gaat het over 'brandveiligheid jeugdlokalen' en 'jeugdcultuur'.

Voor deze prioriteiten kunnen extra middelen worden ontvangen door de gemeenten.

Als provinciebestuur zien we het als één van onze kerntaken om steden en gemeenten te ondersteunen in hun beleidsvoering. Momenteel staan rond de nieuwe gemeentelijke prioriteiten nog geen acties vermeld in het provinciale jeugdbeleidsplan. Maar waar 2010 voor de steden en gemeenten een planningsjaar is, wordt dit voor de provincie een tussentijds evaluatiejaar, want ons jeugdbeleidsplan loopt gedurende 6 jaar, van 2008 tot 2013.

Er zal in het kader van die evaluatie sowieso onderzocht worden hoe we als provincie kunnen ondersteunen bij het optimaliseren van de kwaliteit van fuifzalen, op vlak van geluidsbeheersing en toegankelijkheid, maar ook brandveiligheid. Zo slaan we ook twee vliegen in één klap. Fuifzalen zijn immers locaties waar de jeugd komt en zo werken we op de twee prioriteiten: brandveiligheid en jeugdcultuur.

De ondersteuning zal zich niet situeren in de subsidies voor infrastructuur, want dit is een lokale verantwoordelijkheid. Er zijn immers zoveel jeugdlokalen (meer dan 1 000 stuks) waardoor dit financieel niet te belopen is.

Er zal eerder worden gedacht aan vormingen rond het thema en aan screenings die de problemen in kaart moeten brengen, ...

Ik wil trouwens vermelden dat ik overtuigd ben dat de prioriteit 'brandveiligheid' naar voren is geschoven onder meer door de inspanningen die we vanuit Oost-Vlaanderen de afgelopen jaren hebben gedaan. Op vraag van de jeugdraad en in een gewaardeerde samenwerking met de gouverneur en zijn diensten zijn er de afgelopen jaren meerdere vormingen en uitwisselingen georganiseerd voor en tussen burgemeesters, brandweercommandanten, jeugdambtenaren en mensen van lokale technische diensten. Deze thematiek is nu door Vlaanderen opgepikt en heeft geresulteerd in een prioritair thema voor de lokale jeugdbeleidsplannen voor 2011 tot 2013.

De heer Veys vraagt naar de budgettaire implicaties voor het jeugdvormingscentrum in Dendermonde. Zoals u kan lezen staat er in het budget een bedrag van 450 000 EUR voorzien:

- 200 000 EUR voor inrichting van de keuken, compartimentering en evacuatie.
- 200 000 EUR voor de constructie van een conciërgewoning.
- 50 000 EUR varia, die op het vlak van investeringen dienden te gebeuren.

Er komt ook een subsidie van 85 403 EUR terug wanneer de werken worden uitgevoerd. Dit in het kader voor 'Toerisme voor allen'. De investeringen laten ons toe en dat is de vraag van mijnheer Veys om een volwaardig jeugdcentrum uit te bouwen en op dat vlak ook volwaardig te fungeren.

De heer Alens vraagt naar een definitie van vrijwilligers en vrijwilligerswerk,

De definitie van vrijwilligerswerk is elke activiteit:

- a) die onbezoldigd en onverplicht wordt verricht;
- b) die verricht wordt ten behoeve van één of meer personen, van een groep of organisatie of van de samenleving als geheel;
- c) die ingericht wordt door een organisatie zonder winstoogmerk.

Een vrijwilliger is dus iemand die hogergenoemde activiteiten verricht.

In de 'vrijwilligersacademie' willen we, verspreid over de provincie, opleidingen en vormingen organiseren voor deze vrijwilligers. Momenteel wordt één en ander in de centra Vormingsplus georganiseerd.

In de toekomst willen we het aanbod op elkaar afstemmen, het aanbod uitbreiden en beter over de provincie spreiden, een pool aan docenten/freelancers uitbouwen, vormingen op maat aanbieden voor organisaties zelf die ons hierover vragen stellen.

Samengevat: wie dus vrijwilliger is in een vrijwilligersorganisatie kan deelnemen aan de activiteiten die worden opgezet door de vrijwilligersacademie.

Dan kom ik bij een zeer ernstig onderwerp. De andere waren dat ook maar dit treft ons toch bijzonder, namelijk 'Het jaar van de armoede'.

Collega De Troyer, mijnheer Veys en eveneens mevrouw De Gussem willen graag weten wat we gaan doen in het kader van het 'Jaar van de Armoede'. Dat kwam reeds in de algemene tussenkomst van mevrouw De Gussem aanbod.

2010 is dus inderdaad uitgeroepen tot 'Europees Jaar voor de bestrijding van Armoede en Sociale Uitsluiting'.

Voor de sector 'kansenbeleid' hebben we in het budget een beperkt bedrag van 5 270 EUR ingeschreven. Met de collega's in de deputatie is afgesproken dat er een voorstel kan komen om bij begrotingswijziging dit budget aan te vullen specifiek voor het jaar ter bestrijding van de armoede en sociale uitsluiting. Dus staar u niet blind op dat bedrag, het had zowel 1 EUR kunnen zijn of pro memorie. In ieder geval gaan wij volop in overleg met 'de verenigingen waar armen het woord nemen' en anderen om te zien wat er op het terrein kan gebeuren. Wij willen een concrete werking op het getouw zetten binnen dit jaar, maar binnen het overleg met diegene die het dichtst staan bij armoede en armoedebelid, onder meer:

- de verenigingen waar armen het woord nemen;

DEBATTEN

- de Zuidpoort en SIVI uit Gent;
- de beweging van mensen met een Laag inkomen en kinderen;
- Mensen voor Mensen uit Aalst;
- De Kring uit Eeklo;
- De Vrolijke Kring uit Ronse;
- samenlevingsopbouw Gent;
- samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen;
- Welzijnsschakels;
- vzw De Link (vereniging voor ervaringsdeskundigen).

Dit zijn organisaties die door ons projectmatig op dit moment ondersteund worden.

In dat gezamenlijk overleg wordt verder ook getracht om alle activiteiten in het kader van dit speciale jaar wat te coördineren, op elkaar af te stemmen en zeker niet te laten overlappen.

Voorts wordt een totaal van 80 000 EUR toegewezen aan diverse verenigingen waar armen het woord nemen.

De jeugdsector zal samen met 'Uit De Marge' extra inspanningen leveren naar gemeentebesturen om aandacht te vragen voor de zwakste groepen onder de kinderen en jongeren. Ook daar moet lokaal keihard gewerkt worden aan participatie van kinderen en jongeren die zich in armoede bevinden.

En de Provinciale Adviesraad voor Ouderen zal in het najaar een forum organiseren met als thema 'Ouderen in armoede'.

Mevrouw De Troyer over 'Oost-Vlaanderen, Voor ieder van ons'. Hebben wij echt oog voor ieder van ons? Ik moet u daarvan niet overtuigen. Wij willen resoluut insluiten in de plaats van uitsluiten. Dit is doorweven in elke actie die wij ondernemen.

Aan de heer Liebaut kan ik zeggen dat het versterken van mensen als individu en als groep en ook rond het mogelijk niet aangaan van schulden heel centraal staat. Wij willen mensen bij hun rechten brengen. Dit is heel centraal bij elk van onze werking. Participatie is een woord dat wij telkens doorweven in elke actie die wij voorzien en in elk beleidsdomein dat wij voorzien.

Aansluitend wil ik nog even teruggrijpen naar een opmerking van collega Lafkioui die stelde in haar algemene tussenkomst dat het provinciebestuur in de sector van de armoedebestrijding enkel loodgieter zou spelen voor Vlaamse tekortkomingen.

1. Akkoord dat Vlaanderen tekortschiet doordat ze de uitvoeringsbesluiten maar niet goedgekeurd krijgt bij het armoededecreet, dit is pijnlijk voor ons en we moeten in zekere zin onze werking hierop afstemmen. Nochtans spelen wij geen loodgieter. Wij doen geen structurele ondersteuning met de partners die ik genoemd heb in de tussenkomst drie minuten geleden, wij doen projectondersteuning met hierin die organisaties.
2. Tegelijk echter spelen wij als provinciebestuur onze specifieke rol van 'aanzetter tot vernieuwing' met onze projectsubsidies.

- Deze subsidies willen impulsen geven en zijn dus tijdelijk, we hopen dat Vlaanderen ondertussen zijn werk afmaakt.
- Ze gaan niet over lokale projecten maar hebben een regionale inslag.

Bijvoorbeeld:

- De Straatmussen uit Eeklo die in de hele provincie sociaal-artistiek toneel brengen door armen zelf. Het is heel duidelijk dat dit de regio Eeklo en de regio rond Eeklo overstijgt.
- Subsidies voor de vzw LINK die ervaringsdeskundigen opleidt en inzet op het werkveld.
- De kansenas uit Aalst is een methodiek die we niet gefinancierd hebben. Het opzet van het project wel. Dit is een mogelijkheid om deze methodiek in een ruimere regio te verspreiden en daarvoor dienen deze middelen. Ze dienen niet om te financieren in de toegankelijkheid van armen via de kansenas. Dit is een lokale verantwoordelijkheid waar 'Mensen voor Mensen' de opdracht geeft om deze in de regio waar te maken. Waar mogelijk zullen we via contacten ondersteunen, maar het is niet de kansenas zelf die we ondersteunen, maar de methodiek in een ruimere regio rond Aalst – Zottegem.

Mijnheer Veys, dit zou een niet projectbasis kunnen zijn als je het beoordeelt op het aantal jaren dat wij hierop tussenkomen, maar het is wel een gezamenlijk gedragen project, ook iets dat wij als provincie liever niet zouden opnemen mochten andere mogelijkheden gevonden worden. Ik heb dit in het verleden reeds onderstreept met een ruimere inhoudelijke tussenkomst.

De heer Schollaert polst naar onze intenties met betrekking tot schuldbemiddeling. Dat schuldbemiddeling een zeer goeie vorm van individuele hulpverlening is, wil ik graag toegeven. Ik wil graag geloven dat diensten die daar mee bezig zijn handen en dus mensen en middelen te kort komen.

U geeft zelf aan wie dergelijke dienst- of hulpverlening aanbiedt:

- Dat zijn enerzijds OCMW's, en die worden van middelen en opdrachten voorzien door de hogere overheden en door de steden en de gemeenten zelf. In het kader van het tegengaan van de verrommeling moeten wij als provincie daar niet nog eens bovenop gaan zitten. Dit is een opdracht die daar moet gebeuren, vanuit Vlaanderen gecoördineerd en opgenomen door de lokale partners.
- Daarnaast zijn er initiatieven uit de sector van het algemeen welzijnswerk actief in de schuldbemiddeling. Als provinciebestuur ondersteunen wij deze sector met middelen die we zelf mogen inzetten, daar waar zij de noden het hoogst achten. Volgend jaar zou dit zich voornamelijk situeren rond de thuislozen.

Aan mijnheer Schollaert, maar ook aan mijnheer Liebaut.

Er wordt wel waar mogelijk en nodig meegewerkt aan vormingsinitiatieven die dan in samenwerking lopen tussen ons bestuur en het Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling. Omdat wij denken dat mensen versterken en groepen versterken centraal kan zijn om niet in de schuldenpiraal terecht te komen.

Ook gaan we concreet meewerken aan de inhoudelijke stoffering van een 'koffer rond budgetbeheer' die door het OCMW van Zottegem zal worden aangemaakt. Dit is een project dat als onderwijs flankerend wordt gesubsidieerd door de provincie, met de middelen die collega Hertog hiervoor geeft. Om maar te zeggen dat wij aan een geïntegreerd beleid bijzonder veel aandacht schenken om op dat vlak dingen te creëren, middelen te vergroten, effectiviteit te versterken.

De heer Veys vraagt naar onze inspanningen voor de thuislozen.

Tot 2009 gaven we een aanvullende steun voor de opvang van daklozen aan de sector algemeen welzijnswerk. In 2010 zullen de subsidies (180 000 EUR) die we reeds jaren voorzien voor de Centra voor Algemeen Welzijnswerk, in overleg met de sector, gericht worden op projecten rond thuis- en daklozen.

Aanvullend wil ik ook nog eens aangeven dat wij 8 300 EUR voorzien voor de voedselbank. Dit is aansluitend op de vraag van mijnheer Veys en mijnheer Schollaert.

Over de inspanningen die we doen hier en in het zuiden zal ik de vraag van mijnheer Veys beantwoorden bij het debat rond het Zuiden.

Mevrouw Van Cauwenberghe vraagt welke rol wij ons zien spelen omtrent de leefsituatie van de Roma. In onze provincie zijn de Roma vooral te vinden in het Gentse en in het Waasland (met Sint-Niklaas en Temse als de concentratiepunten).

De structurele subsidiëring die het provinciebestuur geeft aan Odice (het Oost-Vlaams Diversiteitscentrum) wordt door hen onder meer gebruikt om deze Roma-gemeenschappen te ondersteunen (vooral in het Waasland). Odice is trouwens onlangs aan de gouverneur en mezelf een studie komen toelichten die zij hebben gemaakt rond deze bevolkingsgroep.

Deze studie wordt nu onderzocht en er wordt gekeken welke rol de provincie in deze kan opnemen. Vanuit de Universiteit Gent is momenteel een soortgelijk onderzoek (voor de Gentse Roma) lopende en ook daarvan zullen de resultaten gescreend worden op bruikbaarheid voor ons bestuur.

Kortom: sinds zeer recente datum hebben we onderzoeksmateriaal en er is er nog op komst. Op basis daarvan zullen we heel snel een beleid terzake uittekenen indien nodig.

In ieder geval is het zo dat wij gevat zijn en dat wij waar nodig en waar mogelijk, in overleg gaan met de gemeenten waar de problematiek zich het scherpst voordoet. Ik denk dat het zal nodig zijn, want heel vaak zit men wat aan het einde van de methodiek en van de weg die men kan gaan met deze groepen. Het is echt zoeken naar een beleid om op een zo coherent mogelijke manier de problematiek zo goed mogelijk op te lossen in de regio's waar het zich voordoet.

Wat het beleid van Buitenlandse Zaken ten aanzien van deze problematiek betreft, is dit slechts een deelaspect en hier zien wij onszelf geen rol te spelen.

Dan is er de vraag van mevrouw van Keymolen rond duurzaamheid.

Het begrip duurzaamheid is inderdaad verweven in onze verschillende beleidsbeleidsnota's. We hoeven ons daarover niet te schamen. Wij proberen ook telkens om duurzaamheid in elk beleidsaspect mee te nemen. Duurzame ontwikkeling werd heel centraal gesteld sinds 1987. De opdracht voor lokale besturen

DEBATTEN

en ook voor ons is hierin zeer centraal. Het staat niet enkel in relatie tot huisvesting en milieu, maar ook tot welzijn en gezondheid, ontwikkelingssamenwerking en elke vorm van intermenselijke solidariteit. Wij proberen bij alle projecten die wij ondersteunen hiermee rekening te houden. Duurzaam beleid is allesomvattend en elk van de gedeputeerden heeft hiermee te maken en verwerkt dit binnen zijn eigen beleidsthema. Tot de bevoegdheden die ik heb, proberen wij zeer beperkt bij investeringssubsidies die wij terbeschikking houden voor de sectoren van welzijn en gezondheid, die voorwaarden mee te onderzoeken en mee te geven om te zien hoe een subsidie hierop impact kan hebben. Ik denk bijvoorbeeld aan het gebruik van materialen binnen die projecten. In het verleden hebben wij ook projectsubsidies gegeven aan organisaties die onder meer werken rond duurzaam of energiearm bouwen en die daarrond activiteiten hebben ontplooid. De invalshoek, de echte projectondersteuning op dat vlak zijn minder in de sectoren welzijn en gezondheid. Wij proberen dit wel telkens in elke beoordeling die wij doen van projecten mee te nemen.

Mevrouw Lafkioui stelt dat de beleidsnota 2010 aangeeft dat we in het kader van diversiteit en gelijke kansen enkel aandacht zouden hebben voor de 50ste verjaardag van de onafhankelijkheid van enkele Afrikaanse landen en er geen echt beleid op vlak van gelijke kansen zou zijn of een te pover beleid is misschien een betere uitdrukking.

U heeft een (misschien) terechte kritiek op de beleidsnota bij het voorstel van budget 2010, want daarin staan immers enkel de nieuwe initiatieven die worden genomen of die initiatieven waarop extra nadruk zal worden gelegd. Er wordt te weinig verteld over wat we daarnaast nog allemaal gaan doen. We kunnen elk jaar de volledige beleidstekst die we bij het begin van de legislatuur hebben geschreven herhalen, maar dit is niet de bedoeling. De bedoeling is enkel om de nieuwe speerpunten hierin aan te geven.

De viering van 50 jaar onafhankelijkheid van enkele Afrikaanse landen zal aan bod komen in 2010. Veel van hun gewezen inwoners verblijven in onze regio en zelf heeft ons land in zwart Afrika ook wel wat herinneringen nagelaten.

Toch zal er nog steeds elk jaar een week van de diversiteit zijn en dit wordt gedragen binnen de verschillende beleidsdomeinen. Er zijn nog steeds:

- subsidies voor het vrouwen netwerk 'oog in oog';
- subsidies voor Casa Rosa;
- subsidies om personen met een beperking te laten deelnemen aan onze maatschappij;
- het project om uniformberoepen toegankelijk te maken voor kansengroepen.

Dit zijn zaken die algemeen in de loop van het jaar aan bod komen en waarvoor de middelen ook voorzien zijn, maar die we niet speciaal opnieuw apart vermeld zien staan in onze beleidsnota 2010.

Met andere woorden: het provinciaal beleid rond diversiteit legt ook veel nadruk op gelijke kansen en probeert via allerlei projecten en subsidies vrouwen, holebi's, asielzoekers, mensen van allochtone afkomst, personen met een beperking, kwetsbare kinderen en jongeren, maar ook ouderen, extra kansen aan te bieden. Dit zit verweven binnen de ganse sector van welzijn, binnen elke benadering is dit heel centraal aanwezig. Ik nodig u uit om toch daar niet over te kijken.

Bovendien moet ik ook stellen en u weet dat we de 6de directie hebben hervormd van 3 naar 2 diensten. Insluiting en diversiteit maakt nu deel uit van een ruimere aanpak binnen die diensten, waar in het verleden dit apart bekeken werd. Dit betekent dat dit ons de kans geeft om binnen elk beleidsdomein rekening te houden met een rechtstreekse inbreng rond insluiting en diversiteit. Dit staat ook heel centraal in de werking.

Mevrouw De Gussem vraagt naar de accenten die we in ons drugbeleid leggen.

Dat kan tot drie grote items herleid worden:

1. We streven naar een uitbreiding van de gemeenten die intergemeentelijk willen samenwerken rond drugpreventie en vroeginterventie om witte vlekken weg te werken. We aanvaarden niet dat er besturen zijn waar ze hun koppen in het zand steken en waar geen beleid hierrond ontwikkeld wordt. We kunnen het niet in de plaats doen van maar we kunnen wel stimuleren door de opstap mogelijk te maken met een reglement die intergemeentelijke samenwerking voorziet.
2. We blijven een overleg organiseren tussen de intergemeentelijke samenwerkingen om hun werking uit te wisselen, af te stemmen, zichzelf te positioneren en om samen te communiceren rond vroeginterventie en drugpreventie.
3. We ondersteunen 40 van de 65 gemeenten financieel voor hun intergemeentelijke drugpreventie. Daarnaast zijn er lokale drugfora actief in 9 gemeenten en zijn er 4 in opstart. In totaal zijn dus 53 gemeenten of 82% actief rond dit thema.

Collega Van Malderen wil ik zeggen dat we meer promotie willen maken voor de drugpreventieprojecten die bestaan en die we ook ondersteunen en door het opstarten van een Provinciale Adviesraad Drugbeleid ook de mogelijkheid zullen creëren om een meer overzichtelijke afstemming te krijgen rond één beleid. De diversiteit in dat beleid zal hierdoor beperkt zijn door de grotere afstemming in deze adviesraad. Het overleg in die adviesraad is pas opgestart, er zijn dus nog maar twee vergaderingen geweest. Hier wordt onder meer rond naambekendheid gewerkt. We hebben hierrond reeds een vergadering gehad.

De suggestie rond het inschakelen van de regionale televisie zal daarbij zeker meegenomen worden, op het moment dat er een grotere afstemming is denk ik dat dit zeker tot de mogelijkheden kan behoren.

Excuseer dat uw vragen soms uiteen vallen rond verschillende thema's wat de algemene tussenkomsten betrof.

Mevrouw Lafkioui polst naar de toekomst van het AIDS-preventieproject voor subsaharanen en naar een ontwerp zijnde reglement ter ondersteuning van lokale besturen.

Momenteel wordt samen met het Instituut voor Tropische Geneeskunde bekeken of het project 'aidspreventie voor de subsaharanen' dient te worden verlengd. Er zal worden gekeken naar de bereikte effecten. Op basis van die gesprekken kan het project worden verdergezet of het doelpubliek worden verruimd of geheroriënteerd. Ik denk dat het moment er was om een evaluatie te doen om zo tot een betere, grotere afstemming en effectiviteit te komen in de provincie Oost-Vlaanderen.

Het reglement dat lokale gezondheidsprojecten wil steunen, is een impulsreglement en heeft de bedoeling lokale overheden te prikkelen, te enthousiasmeren, om aan de slag te gaan rond gezondheid. Het is dus geen structureel subsidiereglement, maar een instrument dat iets in gang wil zetten ...

Maria Verheirstraeten vraagt naar een complementair beleid aangaande sociale economie en arbeidszorg.

Sociale economie staat voor maatschappelijk verantwoord ondernemen en tewerkstelling waarborgen voor kansengroepen. Het doel van de bovenste laag van de sociale economie is om de doelgroep op termijn te laten doorstromen naar de reguliere arbeidsmarkt, zodat deze op een andere manier benaderd worden dan diegenen die niet kunnen doorstromen naar reguliere arbeid. Hierop speelt ons subsidierement in.

Er zijn een pak mensen die zelfs de drempel van doorstroming in de sociale economie niet halen. Zij worden opgevangen in de arbeidszorginitiatieven (= lagere vormen van sociale economie). Ook dit is voor ons een vorm van sociale economie.

Dergelijke initiatieven bieden arbeid op maat van de allerzwaksten en bieden ook zorg op maat. Ze zijn vrijwillig maar niet vrijblijvend. We zorgen ook voor een niet-categoriaal beleid en voor een grotere uitbreiding ook in die regio's waar nu categorieën van arbeidszorg zijn. Door het niet-categoriaal openstellen kan er arbeidszorg bij gecreëerd worden in de verschillende regio's.

Met die bedoeling is er sinds 2009 een verhoogde subsidie (van 192 000 EUR naar een kleine 400 000 EUR) voor de arbeidszorginitiatieven met de bedoeling extra arbeidszorgplaatsen te creëren, door dit categoriaal aanbod.

Voor 2010 worden dezelfde budgetten aangehouden.

Wij kiezen dus resoluut voor de zwaksten in onze maatschappij, om deze een kans te geven tot zinvolle invulling, tot groei als persoon en als mens.

Er bestaat een permanent overleg tussen de directie 'Economie' enerzijds en 'Welzijn, Gezondheid, Wonen, Jeugd en Ontwikkelingssamenwerking' anderzijds. Samen zorgen ze voor een complementair beleid omtrent de verschillende vormen en nuances binnen de ruimere sociale economie. Zoals die hier gedefinieerd werd.

Mijnheer Herman pleit voor een andere vorm van ontwikkelingssamenwerking.

Welnu, Collega, de verdienste van uw vraag is dezelfde als het boek van mevrouw Moyo.

Het doet ons nadenken over ontwikkelingssamenwerking dat we permanent doen, maar met uw redenering gaat u veel te kort door bocht. Ik denk trouwens dat mevrouw Moyo net als ieder van ons hier, en reken uzelf daar zeker bij, het vrij gemakkelijk heeft om deze problematiek hier te benaderen. Laat ons zeggen we zitten vrij goed in ons vet om dat te doen.

DEBATTEN

Ontwikkelingssamenwerking mag (en dat is de benadering die wij steeds hebben) de begunstigden niet afhankelijk maken. Ik daag u dan ook uit om die projecten te duiden die door onze provincie ondersteund worden, waarin er niet precies gebeurt wat wij willen doen, namelijk mensen onafhankelijk maken.

Daarom dat ook- in de convenanten die we maken met de drie bevoorrechte partners in Ecuador, De Filipijnen en in Rwanda - veel aandacht gaat naar:

- de opbouw van de civiele samenleving;
- zelfredzaamheid;
- lokale gedragenheid;
- ondersteuning van processen die leiden tot: inkomensverwerving, voedselzekerheid en het versterken van democratische waarden.

En heb ik daar in het verleden geen kritiek over gehoord?

Tegelijk ben ik overtuigd dat het afschaffen (maar dat is niet de rol die wij spelen) van de louter materiële ontwikkelingshulp nefast zal zijn voor de zwaksten. Dit zou een catastrofe met zich meebrengen. Dit zou een vorm van zuivering zijn. Denk daar eens goed over na.

Ons provinciaal beleid op vlak van ontwikkelingssamenwerking is er dus één van

- én versterken van de lokale gemeenschap en u mag de projecten screenen;
- en het bieden van financiële en materiële hulp om duurzame projecten te verwezenlijken.

De projecten met een blijvende waarde binnen de lokale of regionale gemeenschap.

Mijnheer Veys pleitte daarjuist tegen directe hulp in het zuiden, maar wel voor directe hulp hier. Wat is het verschil, Mijnheer Veys? We werken ook hier voornamelijk structureel. Ik heb wel aangegeven dat we wat middelen voorzien voor de voedselbank. We werken ook hier structureel om mensen te versterken in hun opname in de samenleving, in hun rol die ze in de samenleving kunnen spelen, in de participatie die voor hen en voor ieder moet mogelijk gemaakt worden in die samenleving. Hier en in het zuiden werken wij op dezelfde wijze naar die ontvoogding, naar die onafhankelijkheid, naar die versterking van mensen en van groepen. Enerzijds pleiten voor de afschaffing van middelen en van hulp in het zuiden, en anderzijds pleiten om dingen hier te doen met die opdracht is niet-rijmend. Als u zegt dat u de Vlaming hier liever ondersteunt dan in het buitenland, kan ik u zeggen dat wij 99,3% van de middelen van Welzijn en Gezondheid hier gebruiken. 0,7% hier en in het buitenland, maar dan voor projecten die noordzuid gerelateerd zijn. Wat dat betreft denk ik dat de wens dus vervuld is.

Mevrouw Lafkioui, u verwijt ons als provinciebestuur geen duidelijk en coherent beleid te hebben inzake ontwikkelingssamenwerking. Welnu, ons beleid bestaat uit een Noordwerking en een Zuidwerking. Uw kennis op het terrein kennende, stelt u mij eigenlijk teleur met die opmerking.

In de noordwerking willen wij onder meer de Oost-Vlaming sensibiliseren met betrekking tot de uitdagingen voor het Zuiden. Via Kleur Bekennen en het Wereldcentrum werken we naar de middelbare scholen en het jeugdwerk en via een aanvullende regeling ook naar de lagere scholen en met de ondersteuning van steden en gemeenten willen we meer lokale overheden op de Noord-Zuid-trein krijgen.

Via onze zuidwerking steunen we onder meer onze regio's in de Filipijnen, Ecuador en Rwanda en is er het reglement voor 'de gespreide projecten'.

Ik vind dit een heel eenduidig beleid.

Wij doen niet te veel, we doen niet te weinig, we doen het heel duidelijk met een heel concreet omschreven invalshoek. Wij voorzien absoluut de 0,7%. Ik begrijp niet de verwarring die u maakt omtrent Kleur Bekennen. Dit is een opdracht die de Federale overheid voorziet en aan die middelen voegen wij niet nog eens 0,7% aan toe, maar we gebruiken die middelen en we tellen ze ook niet op bij de middelen die we bij de 0,7 gebruiken.

Mevrouw Van Keymolen polst naar het bereiken van de 0.70%-norm en naar het waarom van enkele verschuivingen in het Noord-Zuidbudget.

Wij halen de 0.70%-norm, wij hebben dit vorig jaar voor het eerst gerealiseerd.

De verschuivingen en de extra middelen zijn in de sector Noord-Zuid voornamelijk ingezet op twee speerpunten.

- Enerzijds zijn er extra middelen (24 000 EUR) voor de zogenaamde "gespreide projecten", projecten die door Oost-Vlamingen in het zuiden worden opgezet en/of ondersteund en die hier in Oost-Vlaanderen een draagvlak hebben.

Ik kom hier even terug op de vraag van zowel Annemie De Gussem als van Jamila Lafkioui over de vernieuwing bij betreffend reglement.

Met de aanpassing van het reglement "gespreide projecten" willen we duidelijkere criteria in functie van duurzaamheid van de projecten, lokale gedragenheid hier bij ons en in het Zuiden. (dat was vroeger niet voorzien)

Dus in essentie verandert er niet zo veel aan het reglement, het wordt alleen allemaal wat scherper gesteld zodat de onduidelijkheden worden weggewerkt. Wat wij wel doen is duidelijkheid scheppen naar diegenen die projecten insturen over een aantal dingen die we tot nog toe ook niet als gunstig hebben aanzien. Wij investeren hierin niet in kerosine, wij investeren in een aantal zaken niet waar geen draagvlak is. Wij gaan ook een aantal overdrachten naar ginder niet doen. Het moet gaan over een concrete werking, een versterking binnen de lokale gemeenschappen. Wij willen diegenen die op ons reglement insturen, ook meteen duidelijk maken door het reglement hierop te verscherpen en te verduidelijken.

- Anderzijds is er de ondersteuning van de lokale besturen in Oost-Vlaanderen. En daar kom ik tegelijk ook bij het antwoord op de vraag van de heer Alens (zie hieronder) en een deelvraag van mevrouw Lafkioui.

Collega Alens vraagt naar het waarom van de vermindering van de subsidies voor 11.11.11.

Wij hebben inderdaad de voorwaarden gewijzigd.

Wij hebben in het verleden bij de nominatum ondersteuning aan 11.11.11. daaraan geen voorwaarden gekoppeld. 11.11.11. kon hiermee zijn nationale werking als koepelorganisatie perfect uitbouwen en hoefde niet speciaal te focussen op werking binnen onze provincie.

Vanaf 2010 wil het provinciebestuur sterk inzetten op het ondersteunen van gemeenten die ook een Noord-Zuidbeleid kunnen en willen ontwikkelen. Dit is niet in de sector Aalst-Dendermonde of hoe dan ook. We gaan in de verschillende regio's van de provincies gemeenten samenbrengen om hun werking op te bouwen binnen verschillende gemeenten die hierin geïnteresseerd zijn. Dit is niet gefocust op de plaats waar toevallig mensen zouden wonen. U mag ons toch niet verdenken dat het 'eigen volk eerst' principe hier zou aanwezig zijn bij de Noord-Zuidbenadering. Ik vermoed dat u ons hiervan niet verdenkt. Omdat er geen extra personeel kan worden aangeworven, wordt er gezocht op het werkveld naar één of meerdere partners die bij het ondersteunen van de gemeentebesturen kan helpen.

Deze partner kan 11.11.11. zijn. In ieder geval zijn ze uitgenodigd om met ons hierover in gesprek te gaan. Er zal in Oost-Vlaanderen specifiek gewerkt moeten worden.

Collega Annick Willems breekt een lans voor het Regionaal Welzijns Overleg.

Ik wil om te beginnen zeggen dat ik uw analyse deel wat het belang van de regionale welzijnsoverleg-structuren in onze provincie betreft.

De 6 bestaande fora leveren inderdaad zeer goede resultaten in de sectoren arbeidszorg, ouderenparticipatie, integrale jeugdhulp, lokaal sociaal beleid, opvoedingsondersteuning, enzomeer. Ze brengen het werkveld over de sectoren heen samen.

Ze communiceren zeer goed met ons bestuur en zorgen voor een betere uitvoering van provinciaal beleid op het werkveld.

Ik kan echter niet anders dan beamen dat de ankerpunten nog meer verdienen dan ze nu reeds krijgen. Elk ankerpunt krijgt 5 000 EUR extra vanaf 2010: dus 52 000 EUR. Dit was een onderzoek die we gedaan hebben rond de loonkost, de werkingskosten, de manier waarop zij ingebed zijn in de gebouwen waar ze huren en dergelijke meer. Wij denken dat deze middelen de noodzakelijke middelen zijn op dit moment. Meer had misschien gemogen, maar onze middelen zijn niet onuitputtelijk. De tekorten die ze ervaren proberen ze bij andere overheden bij elkaar te vergaren via (meestal) projectsubsidies.

Toch even aangeven dat wij van Vlaanderen als provinciebestuur, 62 000 EUR ontvangen voor het regionaal overleg en dat we 312 000 EUR inschrijven. Ik durf dan ook beweren dat we binnen onze mogelijkheden zeer erg ons best doen om de RWO's te ondersteunen. Wat de toekomst betreft durf ik geen uitspraken doen over groei of indexering. Uiteraard blijft onze zorg dezelfde en die is dat de opdracht op het terrein kan waargemaakt worden. We weten dat wij hier aan een minimumondersteuning zitten, maar toch globaal 312 000 EUR.

DEBATTEN

Mevrouw De Gussem vraagt wat we in de toekomst gaan doen rond opvoedingsondersteuning. Het provinciaal steunpunt binnen onze administratie zal actief blijven en volgende vijf opdrachten behouden:

- intergemeentelijke samenwerking faciliteren (hierin zitten de 3 opvoedingswinkels die Vlaanderen ondersteunt);
- startende initiatieven de kans geven om te groeien (impulsbeleid buiten de centrumsteden)
Voor die beide doelstellingen werden de projectsubsidies opgetrokken van 28 000 EUR naar 50 000 EUR. We weten dat dit slechts een start is;
- tussen verschillende opvoedingspunt uitwisseling organiseren;
- een vormingsaanbod realiseren;
- materiaal en informatie verspreiden.

Dit hele beleid wil een complementair en provinciedekkend beleid zijn, naast de steun die Vlaanderen geeft aan de opvoedingswinkels in de centrumsteden, zij zijn wel betrokken bij de intervisie die we houden met de andere opvoedingswinkels.

Mevrouw Colen vraagt zich af waarom er zo weinig budget is uitgetrokken voor de toegankelijkheid van openbare gebouwen.

Enkele jaren geleden bedroeg het budget op dit artikel nog 29 000 EUR.

Het is in de loop der jaren aangepast aan de werkelijke uitgaven, nu dus 5 500 EUR.

Dit betekent niet dat er niet veel aanvragen kwamen van lokale besturen.

Vanaf 1 maart 2010 wordt een nieuwe Vlaamse toegankelijkheidsverordening van kracht met bepaalde verplichtingen naar lokale besturen toe.

We kijken welk effect dat heeft op de provinciale subsidiemiddelen.

Collega Vercamer is hier op dit moment niet, maar u zou eens zijn frustratie moeten kennen telkens er bij een openbaar recent ontworpen gebouw het lintje wordt doorgeknipt en we merken dat het niet afgestemd is op toegankelijkheid. De Vlaamse toegankelijkheidsverordening zou hier soelaas moeten bieden. Men zou moeten voorkomen. Het kan echt niet de bedoeling zijn dat wij tussenkomen op plaatsen waar het lokaal bij het concept verknoeid is. Naast de rechtstreekse subsidiëring van lokale overheden die wij toch nog doen op dit moment, moet ik toch ook wijzen op :

- de subsidie aan ATO (ter waarde van meer dan 54 000 EUR). Collega's die aanwezig konden zijn op het werkbezoek in Sint-Niklaas, hebben de toelichting gehad. In opdracht van de provincie doen zij elk jaar een bepaalde categorie openbare gebouwen, zij screenen ze op hun toegankelijkheid (musea, bibliotheken, culturele centra, jeugdverblijfsaccommodaties kwamen in het verleden reeds aan bod.)
- de vorming voor ambtenaren die ervoor moet zorgen dat bij renovaties en andere bouwplannen van lokale overheden direct rekening wordt gehouden met het aspect 'toegankelijkheid'.

Mevrouw De Gussem peilt naar de resultaten op het vlak van partnergeweld.

De provincie heeft de gemeenten de tijd gegeven tot 10 december om formeel te antwoorden op de vraag of ze mee willen participeren in de strijd tegen partnergeweld door 10 cent per inwoner bij te dragen.

Zoals u weet hebben wij op het vlak van partnergeweld de bedoeling van gebiedsdekkend te zijn in gans de provincie. Dit is momenteel niet aanwezig. We worden uit de verschillende politiezones aangemaand om hier werk van te maken. Binnen de politiezones is er niet altijd de gedragenheid van lokale besturen om hierin bij te passen. Wij doen hierin momenteel een heel zware inspanning.

Op dit moment zijn er 20 collegebesluiten in ons bezit:

- 15 positieve (Nazareth, Laarne, Zele, Sint-Martens-Latem, Lebbeke, Sint-Laureins, Denderleeuw, Zomergem, Sint-Niklaas, Wortegem-Petegem, Erpe-Mere, Kruishoutem, Wichelen en Oudenaarde)
- 5 negatieve (Brakel, Temse, Waarschoot, Kluisbergen en De Pinte).

Informeel bereikten ons reeds meerdere positieve signalen. Nog even afwachten en dan de conclusies trekken. Wij denken dat er hier en daar in lokale besturen wat vragen zijn om uitleg. Onder meer gemeenten die zeggen 'wij hadden dit reeds in het verleden waarom zouden we nu gaan bijdragen' Wel, daar moet het gesprek zeker nog gebeuren.

Collega Alici stelt een dubbele vraag waarom wordt de subsidie en het project "ouderenmis(be)handeling" teruggeschroefd en hoe moet het nu verder met het project?

U hebt ook de vraag gesteld of er een daling is van de problematiek en u heeft zelf aangegeven dat die er niet is.

- neen, er is zeker en vast geen daling van de problemen op het terrein;
- er is dus nog steeds een hoge nood aan hulpverlening;
- ja, wij zijn zeer tevreden over het project, haar medewerkers en haar resultaten.

U vraagt zich wellicht af 'hoe speelt u het dan klaar om deze middelen terug te schroeven?' Alles heeft te maken met wat wij voorzien in de totale sector van 'Geweld', ook partnergeweld waar wij op zoek zijn naar gebiedsdekkende werking. Het fenomeen waar wij voorstaan – en ik heb van mevrouw De Padt even een tussenkomst gehoord – omtrent een interesse die federaal zou bestaan bij mijnheer Wathélet. Ik vind dit bijzonder belangrijk. Op dit moment heeft de Federale Overheid 120 000 EUR teruggeschroefd in de middelen voor partnergeweld. Daar knelt het schoentje over het totaal aantal middelen dat wij binnen 'Geweld' kunnen inzetten.

Dit betekent dat wij een besparing moeten realiseren op 'Ouderenmisbehandeling'.

Wij doen dit niet zomaar, maar we kunnen de middelen niet voorzien op dit moment. Wij hebben van de 120 000 EUR die wegviel, slechts 23 500 EUR teruggeschroefd in ouderenmisbehandeling.

Vlaanderen heeft eerder (het is een droevig project) 20 000 EUR per provincie ingehouden om vervolgens met de 20 000 EUR die zij voorzagen en die ze inhielden op onze middelen, triomfantelijke aankondigd dat ze zelf een Vlaams meldpunt 'partnergeweld' zouden installeren. Inderdaad, met hun middelen die ze op onze subsidiëring hebben afgeroomd.

Detail is wel dat in dat Vlaams meldpunt geregistreerd wordt, maar niet wordt geïntervenieerd.

Dit is zeer pijnlijk maar we zitten met omstandigheden dat wij deze middelen niet kunnen voorzien op dit moment.

Wat uw tweede vraag betreft:

In het subsidiebesluit dat wij momenteel hebben met het CAW Zottegem, hier werd even vernoemd 'niet toevallig in Zottegem', inderdaad, niet toevallig in Zottegem, omdat zij dit uitgevonden hebben, Dames en Heren! Zij hebben dit gecreëerd, zij hebben dit uit de grond gestampt als methodiek en wij zijn dat gaan ondersteunen. Het provinciaal meldpunt en het Vlaams meldpunt is in Zottegem. Van daaruit wordt de hulpverlening aangezet om via casemanagement complexe situaties, op het moment dat hulpverleners betrokken zijn, of gebeurlijk familie betrokken is bij die ouderenmishandeling of mis(be)handeling, globaal aan te pakken. Dat gebeurt via casemanagers. Wij zullen ervoor zorgen dat 2 halftijdse die er momenteel zijn of zouden zijn, op basis van onze subsidiëring, ingezet worden in de ganse provincie en niet in 2 van de 3 regio's. Dit betekent dat er een strenge selectie moet gebeuren op de casussen die men opneemt.

Wij zullen tegelijk ook een gesprek aangaan met alle Centra Algemeen Welzijnswerk en met de sociale diensten van de mutualiteiten. De minst zware taken kunnen door de welzijnswerkers in de algemene taken opgenomen worden zodanig dat de meest ernstige geselecteerde taken door de 2 case managers in de ganse provincie kunnen worden opgenomen. Ik werk liever niet op deze wijze door een ingreep te doen in de middelen, maar het kan niet anders. Ik heb het aangegeven, 120 000 EUR van de federale overheid, 40 000 EUR in een vroeger stadium door de Vlaamse Overheid. Als dit wegvalt dan kunnen we die middelen niet zomaar ophoesten. Dit is zeer veel geld. De ingreep die we gedaan hebben is dus eerder beperkt. Ik weet dat vanuit de sector van het CAW Zottegem men de noodklok geluid heeft, dat heel veel mensen werden aangeschreven. Ik heb de uitleg aan hen al gegeven over de middelen die zouden worden voorgesteld, van daaruit kan men ook reageren. Dit geeft ook de kans om het hier uit te leggen.

Mevrouw Van Boven, u stelde afgelopen jaar in ditzelfde halfrond juist dezelfde vraag. 'Gaat de provincie iets doen rond het installeren van automatische externe defibrillatoren?'

Dit getuigt van een vastberadenheid en dat siert u.

Nochtans was het antwoord afgelopen jaar negatief: het provinciebestuur gaat geen AED-toestellen aankopen om deze aan lokale overheden ter beschikking te stellen. Wij gaan aan de lokale overheden ook geen suggesties doen. Op ons streven naar een gezonde levensstijl, de promotie van een gezonde levensstijl ter voorkoming van hart- en vaatziekten, zullen we blijven inzetten. Dit is iets wat we samen met de dienst Sport kunnen doen, we zetten acties op. We zullen wel inzetten op preventie ook rond voorkoming van hart- en vaatziekten en diabetes. Met de middelen die wij ter beschikking hebben willen we het grootste resultaat kunnen halen. Wij hebben ook een reglement 'gezonde gemeente' voorzien

DEBATTEN

waarop gemeenten kunnen intekenen. Vinden zij binnen hun beleid dat dit een item moet zijn, dan zullen we dit op dat vlak, als het onderbouwd is, beoordelen. Maar, met de middelen naar preventie die wij hebben zullen we wat de toestellen betreft, niet ver komen.

Met andere woorden, de problematiek gaat ons aan, maar wij proberen via een voorkomingsbeleid hierop in te zetten. Wij denken dat 'preventie' meer onze opdracht is. Ik moet u teleurstellen, behalve het feit dat wij een sterk preventiebeleid willen voeren op dat vlak.

Collega Colen vraagt naar verdere acties in het kader van de campagne tegen gehoorschade. Momenteel zijn er in het kader van preventie van gehoorschade twee soorten koffers beschikbaar. Deze 2 koffers worden positief geëvalueerd.

- de lagere schoolkoffer "Harry Haarcel Haat Herrie" (wordt regelmatig uitgeleend);
- de koffer "Amai mijn (h)oren" voor de tieners (wordt zeer veel uitgeleend).

6 koffers kunnen ontleend worden:

- scholen, jeugdverenigingen, muziekacademies lenen de koffers;
- wordt ook gebruikt in lerarenopleidingen (groot multiplicatoreffect voor later);
- ook al enkele voorstellingen van de koffer op studiedagen voor leraren, op welzijnsbeurzen, bij de deelnemers aan het Oost-Vlaams Rockconcours, enzovoort.

De koffers worden zeer goed ontvangen in het werkveld. Op de opmerking dat er geen decibelmeter in het pakket zat, is gereageerd met de aankoop van een 4-tal toestellen die nu meegeleverd worden bij de koffer. Het is dus een dynamische koffer die kan worden aangepast aan de vragen van de klanten en gebruikers.

In de planning voor de toekomst zit onder meer:

- de aanmaak van enkele informatiedragers voor kinderen en ouders;
- de aanmaak van kwalitatieve herbruikbare oordopjes om uit te delen op Oost-Vlaamse muziekevenementen;
- een blijvende samenwerking met AHOSA (anders horen door spraakafzien) en met de directieoverschrijdende werkgroep (met deelnemers van welzijn, onderwijs, provinciaal centrum milieuonderzoek).

Wij blijven focussen op dit preventiemiddel dat een goed resultaat haalt. Wij zijn bijzonder blij dat andere overheden, ook de hogere overheid, dit nu oppikken. Ook dit is het resultaat van een zeer goede werking ter zake. Wij hopen dat Vlaanderen onze rol als laboratorium voldoende ziet en niet goedkoop zaken overneemt.

De sector Toerisme:

Antwoord op de Collega Beke die ijvert voor het realiseren van een landschapspark 'Scheldemonding'.

Toch even stellen dat de termen 'landschapspark' of 'natuurpark' niet meer bestaan in de huidige decreet teksten. Het decreet Natuurbehoud spreekt nu over 'regionaal landschap'.

Definitie van een regionaal landschap is een samenwerkingsverband van drie of meer gemeenten met als doelstellingen:

- bevorderen van streekeigen karakter;
- natuurrecreatie en natuureducatie;
- recreatief medegebruik;
- natuurbehoud, beheer en herstel;
- aanleg en ontwikkeling van kleine landschapselementen;

In Oost-Vlaanderen zijn er ondertussen drie:

- erkend: regionaal landschap Meetjesland (Assenede, Eeklo, Kaprijke, Maldegem en Sint-Laureins);
- erkend: regionaal landschap Vlaamse Ardennen;
- erkend: regionaal landschap Schelde-Durme;

In West-Vlaanderen bestaat ook het regionaal landschap Houtland (met Beernem, Oostkamp, Torhout, Wingene, Zedelgem en delen van Brugge, Damme en Jabbeke).

Ook in Zeeland bestaat een tegenhanger met soortgelijke doelstellingen.

De vraag die u stelt, Mijnheer Beke, rond de samenwerking tussen die verschillende gehelen, de tegenhangers zijn er, het gebied is op dat vlak gedekt. In het verleden is er goed samengewerkt in

diverse projecten. Ook in de toekomst bestaan plannen om provinciale toeristische diensten grensoverschrijdend te laten werken ondermeer rond specifieke invalshoeken zoals het wandelthema.

Dit maar om aan te geven dat de netwerken elkaar kennen en dat ze elkaar wel zullen weten te vinden wanneer zij dit zelf opportuun vinden. Maar ondertussen zal ook Toerisme Oost-Vlaanderen uitkijken naar mogelijke aanknopingspunten tussen de diverse platforms.

Zelf nog een bovenlokale structuur opzetten rond deze drie gevatte regionale landschapsvormen zouden wij op dit moment niet doen. Wel aanmoedigen, wij doen dit inhoudelijk vanuit toerisme zowel binnen Toerisme Oost-Vlaanderen als binnen Toerisme Meetjesland, en binnen Toerisme Waasland. Waar wij grensoverschrijdend kunnen gaan werken, doen wij dit zeker en vast. Het opzetten van een grotere structuur in een geheel van een landschapspark voor deze decretaal bepaalde omgevingen zouden wij echter niet doen. Wel alle mogelijkheden van een samenwerking benutten, met onder meer gebruik van Europese middelen.

Collega Van Duyse vraagt naar een overzicht van de fiets- en wandelknooppunten en naar de plannen voor een knooppuntennetwerk voor ruiters.

Wat betreft de fietsknooppunten netwerken, zij zijn inderdaad voltooid.

- sinds 2008 is heel Oost-Vlaanderen gecoverd, wij vinden heel wat middelen om deze knooppunten extra in de aandacht te brengen door toegankelijkheid ondermeer via informaticasnufjes;
- in 2009 werd alles goed onderhouden in samenwerking met de sociale werkplaatsen;
- tegelijk is onderzocht hoe het comfort en de belevingswaarde van deze netwerken kan worden verhoogd o.a. door het plaatsen van randinfrastructuur;
- in 2010 zullen dan ook alvast in de Vlaamse Ardennen en in de Leiestreek picknickplaatsen, rustbanken en dergelijke worden geplaatst, de andere regio's volgen later.

Wat betreft de wandelnetwerken:

- in 2009 gebeurde voorbereidend werk met betrekking tot:
  - wandelnetwerk Bulskampveld (Sint-Maria-Aalter, in samenwerking met Westtoer) (opening tegen zomer 2010);
  - wandelnetwerk Krekengebied (Sint-Laureins). Ik begin mij stilaan te schamen ten aanzien van mevrouw Annick Willems die al heel lang aandringt. Maar in het voorjaar van 2011 voorzien wij de opening
  - wandelnetwerk Kluisbergen-Oudenaarde-Ronse-Brakel (opening tegen najaar 2010);

Wat betreft de ruiterspaddenetwerken:

- er zijn momenteel twee PDPO-projecten ingediend om de realisatie van ruiterspadden gesubsidieerd te krijgen:
  - het ruiterspad doorheen Stekene-Moerbeke-Hulst;
  - het ruiterknooppuntennetwerk in Dendermonde-Hamme-Berlare-Zele Volgende week valt daarin de beslissing op vlak van PDPO.

In het verleden heeft Toerisme Vlaamse Ardennen zelf ook enkele lusvormige ruiters- en menroutes gerealiseerd.

Een echt knooppuntennetwerk in de provincie Oost-Vlaanderen. Uit onderzoek blijkt dat de verstedelijking en het doorsnijden door Lijninfrastructuren van onze provincie in deze wel een probleem is. Maar ik zou dit aangeven samen met de regionaal toeristische organisaties die wij binnen de schoot van onze vzw samen met de gemeente hebben. Wij doen een onderzoek naar de potenties van dergelijke netwerken in de verschillende regio's (in toerisme Waasland, toerisme Meetjesland, toerisme Scheldeland, Vlaamse Ardennen en Leiestreek) daar kan best aangegeven worden of zij in samenwerking met de organisaties (zoals Landelijke Ruitervereniging) voorzieningen of potenties ontwaren om op dat vlak reeds een voorbereiding te maken van wat mogelijk zou zijn.

Dit zit nog niet in een fase van onderzoek, dit is nog niet aangegeven, dit is een intentie die ik nu voorleg en waar ik zeker niet wil voorlopen op het mogelijke resultaat.

In tweede instantie vraagt mevrouw Van Duyse naar onze betrokkenheid bij de opmaak van het Strategisch Plan voor Toerisme in Vlaanderen.

Wat wij zeker weten is dat bij dit strategisch plan de kunststeden betrokken zijn en in die zin is Gent ook betrokken. Welnu, de provinciebesturen hebben via een VVP-memorandum samen hun bekommernissen overgemaakt aan minister Bourgeois. De verschillende gedeputeerden van toerisme zullen dat volgende

DEBATTEN

week maandag in een rechtstreeks gesprek met de minister nog eens herhalen dat wij hierin een zeer belangrijke partner zijn. Op het kabinet is het besef intussen al voldoende gegroeid denk ik.

Zo is er een uitnodiging om onder meer ons vorige week voorgesteld strategisch plan 'Vlaamse Ardennen' op kabinetsniveau te gaan voorstellen. De beleidsnota van de minister zelf is op dit vlak nogal mager. Maar op het kabinet staat men open om de toeristische organisaties hierin te betrekken en ik denk dat het ook noodzakelijk zal zijn, ook voor Toerisme Vlaanderen.

In ieder geval zullen wij dit aanhalen bij de minister. Wij geven meteen ook een signaal dat Vlaanderen meer is dan de kust, meer is dan de kunststeden en meer is dan Limburg. Met andere woorden dat er vanuit Vlaanderen meer aandacht moet zijn voor de kleine, minder kapitaalkrachtige toeristische regio's. Wat dat betreft, Mevrouw Van Duyse, kan ik aangeven dat Oost-Vlaanderen een van de sterkste stijgers is op het vlak van verblijfstoerisme. Geef toe dat we van ver komen, maar we zijn de sterkste stijger op dat vlak en ik denk dat Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen dit niet kunnen of zullen negeren.

De heer Note vraagt hoe de deputatie en de provincieraad kunnen mee richting geven aan onze plannen wat betreft waterrecreatie.

Het werd ook aangehaald door de fractieleider van Open VLD.

Met de middelen die overgedragen zijn door de provincie zal ook de werking betreffende waterrecreatie overgedragen worden en gaan we mee kunnen richting geven vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen zelf rond waterrecreatie. In de Raad van Bestuur van de Toerisme Oost-Vlaanderen zitten verschillende mandatarissen uit de deputatie, uit de provincieraad zelf en op die manier kan er mee richting gegeven worden aan het beleid van Toerisme Oost-Vlaanderen in het algemeen en rond waterrecreatie in het bijzonder.

Daarenboven kunnen er in de vijfde commissie door de raadsleden die daarin zetelen te allen tijde voorstellen worden gedaan die al dan niet opgenomen kunnen worden in het provinciaal beleid ter zake. Met andere woorden, wij zijn zeker vatbaar voor deze invalshoek die een grote troef kan zijn in Oost-Vlaanderen, die het meeste van alle provincies bevaarbare waterlopen heeft.

Ik kan op dat vlak ook wijzen op het feit dat de algemene vergadering van het overlegplatform Waterrecreatie Sport en Toerisme voor waterwegen en kust in Vlaanderen, telkens plaatsvindt in Oost-Vlaanderen. Wij zullen ook daar proberen onze inbreng te doen, zodanig dat de middelen die Vlaanderen verschaft, kunnen aangewend worden in Oost-Vlaamse projecten.

Mevrouw Stockman vraagt naar een al dan niet bestaande samenwerking tussen Toerisme Oost-Vlaanderen en het gebeurlijke 'eiland' Gent. Het is niet zo dat wij dit zelf in onze werking als een eiland beschouwen. Als hoofdstad van onze provincie en als kunststad heeft Gent een zeer grote uitstraling: we zouden als provinciebestuur wel gek zijn als we die troef niet zouden uitspelen.

Met andere woorden: er bestaat wel degelijk een samenwerking tussen Toerisme Oost-Vlaanderen en de Dienst Toerisme van de Stad Gent.

We zorgen daarbij voor een win-winrelatie:

wij kennen de bekommernis van de overdracht van middelen, waar wij als provincie niet aan winnen:

- mensen die verblijven in Gent verleiden wij voor een bezoek aan de omliggende regio's;
- sommige mensen verblijven graag op het platteland om vandaaruit grotere steden (waaronder Gent) te bezoeken.

De stad versterkt dus de regio en omgekeerd. Enkele concrete voorbeelden:

- stad Gent maakt deel uit van de Raad van Bestuur van Toerisme Oost-Vlaanderen;
- toerisme Gent participeert in de vzw Toerisme Leiestreek en in de vzw Toerisme Scheldeland;
- toerisme Oost-Vlaanderen participeert in de vzw Gent Congres, waar ook de nadruk wordt gelegd op mogelijkheden van verblijf, congresruimte, buiten Gent. Dit is een inbreng die wij recent versterkt hebben;
- toerisme Oost-Vlaanderen besteedt in haar publicaties en op haar website aandacht aan Gent zoals ze ook aandacht besteedt aan de andere regio's;
- toerisme Oost-Vlaanderen en Gent zetten samen "www.gentteveelvooreennacht.be" op om mensen tot verblijfstoerisme aan te zetten deze winter, dus wij proberen mekaar te versterken en voor mekaar een meerwaarde te betekenen;
- in 2009 werd voor de stad een fietsnetwerkkartaat gerealiseerd door Toerisme Oost-Vlaanderen en deze beperkt zich niet tot de grenzen van Gent maar tot die interessante, bereikbare regio's die voor de

bezoeker van Gent interessant kunnen zijn, ook met de fiets. Dus, Gent is een belangrijke trekker voor veel aspecten van ons toerisme en we maken daar ook heel graag gebruik van.

De Huysmanhoeve

Wij zijn bijzonder blij met de stand van zaken op dit moment, na de aarzelende start die we hierrond gekend hebben. Aarzelend, onder meer omwille van verwachtingen en werkingen in de regio die nog dienden te worden getoetst.

Mevrouw Willems, er is "het masterplan" voor de Huysmanhoeve dat we momenteel hebben en dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.

Dit is op 24 september 2009 door de deputatie goedgekeurd. Ik ga heel concreet een aantal zaken hieruit opsommen:

- het woonhuis en de cafetaria zullen dienen als ontvangstruimte en om de mensen te introduceren in de streek, het hele project wil immers "de poort tot het Meetjesland" zijn;
- de grote schuur zal op termijn een museale functie krijgen rond jenever, bijen en heemkunde, maar dat kan in de loop der tijd wijzigen. Niets is erger dan een oubollig statisch museum en niets is oubolliger dan een statische site waar alles steeds hetzelfde blijft.

Dus dit wordt polyvalent, maar op korte termijn ingevuld rond jenever, bijen, heemkunde.

We zullen zorgen op de Huysmanhoeve voor:

- fietsenverhuur;
- verkoop van streekproducten;
- de bijenhall wordt afgewerkt in het voorjaar (inclusief honingslagerij);
- de vzw Plattelandscentrum zal er een permanente werking uitbouwen die aansluit bij hun huidige werking en die gebruik maakt van de locatie en van de troeven van de locatie. We weten dat het plattelandscentrum een ruimere werking heeft dan alleen de locatie waar ze gevestigd zit;
- er wordt ook een moestuin aangelegd, de boomgaard wordt bijgewerkt en er komen neerhofdieren;
- rond al deze aspecten komt ook een educatieve werking;
- er komt een actieve werking rond de bakoven. U kent de herbakkers die in Eeklo als werking zullen geherwaardeerd worden;
- er wordt een vrijwilligerswerking uitgebouwd om de werking op de hoeve te ondersteunen;
- er zullen partnerschappen worden aangegaan met organisaties die de hoeve een meerwaarde kunnen bieden.

In ieder geval, vanaf begin april zal er een concrete werking zijn op de hoeve.

Werknemers van de vzw Plattelandscentrum zullen daar dan een permanentie waarnemen en activiteiten organiseren.

Er is daartoe een PDPO-project ingediend, waarrond tussen het provinciebestuur en de betrokken vzw Plattelandscentrum een overeenkomst is gesloten. Dit PDPO-project wordt hopelijk volgende week formeel goedgekeurd zodat er per 1 januari 2010 concreet mee kan worden gestart.

De hoeve zal trouwens 'de Huysmanhoeve' blijven heten en niet 'Groot Goed'.

En om het grootste misverstand te ontzenuwen: er komt op de Huysmanhoeve geen arbeidsgericht sectorhuis, geen opleidingscentrum, zoals door sommigen verkeerdelijk is gecommuniceerd. Dit mag duidelijk zijn.

Wat wij wel doen is plaats maken voor particulier initiatief in één of meerdere ruimtes die men kan huren om eigen activiteiten te ontplooiën en daar zullen streekpartners als huurder voor tijdelijke activiteiten steeds welkom zijn. Dit kan hun werking versterken.

Op termijn zal dit kunnen door de koeienstal te herbouwen. Nu kan dat eventueel reeds in de cafetaria, waar toch regelmatig gebruik wordt van gemaakt.

Ik wil besluiten met te stellen dat dit gebeurt in overleg met de stad Eeklo, die trouwens heel duidelijk aangegeven heeft dat zij 750 000 EUR in het meerjarenplan voorziet om de uitbouw van de hoeve te doen, gespreid over de komende 3 jaar.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat ik geprobeerd heb om zo volledig mogelijk te zijn en dat ik heel wat vragen heb beantwoord en mochten er toch nog onbeantwoorde vragen zijn, dan sta ik steeds ter beschikking.

DEBATTEN

Applaus

De heer voorzitter

Mijnheer Couckuyt, u heeft mijnheer Dauwe niet kunnen ontkronen, maar u hebt in elk geval zeer volledig geantwoord en dat is wat men in een raad, wat men in de deputatie of in de colleges doet: zij antwoorden, zij ondervragen mekaar niet, maar zij antwoorden op de vragen die gesteld worden en nadien is er nog kans tot bijkomende vraagstelling.

Mevrouw Van Boven, de heer Herman, de heer Beke en mevrouw Van der haeghen komen achtereenvolgens aan het woord.

Mevrouw Van Boven

Dank u, Voorzitter. Voorkomen is beter dan genezen. Daar ben ik het volledig mee eens, maar het ene, preventie dus, en het andere – het plaatsen van AED's – sluiten elkaar niet uit. Hartfalen is niet altijd het gevolg van een ongezonde levensstijl. Het zijn dikwijls zelfs jonge en sportieve mensen die het slachtoffer worden van een hartstilstand. Het past dus perfect in een globaal gezondheidsbeleid en sportbeleid. Dank u.

De heer Herman

Dank u, Voorzitter, Collega's,

Mijn tussenkomst was geïnspireerd op een boek van een Afrikaanse econome die het trouwens niet slecht, ik zou zelfs durven zeggen het beste voor heeft, met het continent waarvan zij zelf afkomstig is, met Afrika. Zij staat niet alleen in haar stellingname. Diverse economen sluiten zich bij haar aan en ook toch niet de eerste de beste, de gewezen secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Kofi Annan zegt, dat haar voorstel van aanpak wel eens de juiste zou kunnen zijn.

Aan mijn tussenkomst, Collega's, is met andere woorden niets schandaligs of egoïstisch. Ik vind integendeel de denkpiste een debat meer dan waardig. Gedeputeerde, u moet mij trouwens eens vertellen, want u daagde mij uit om een paar projecten te noemen – en ik noem er een paar op uit het jaarverslag 2008 – wij hebben toen 1 000 EUR gegeven voor gespecialiseerde vorming 'Snit en Naad' in Burundi, 4 000 EUR aan Rock Bujumbura, 4 000 EUR aan het Institut des Musées Huye in Ruanda voor de uitwerking van een tentoonstelling bestemd voor een natuurmuseum, 4 000 EUR aan het Vlaams Instituut voor Zuidelijk Afrika, iedereen weet waar dat geld naartoe gaat, en 3 000 EUR, weliswaar in Haïti, maar voor het voorzien van zonnepanelen en generators en computers in een studentenhuus in Mamosa.

U moet mij eens vertellen hoe projecten als deze de situatie en de zelfredzaamheid op het terrein structureel veranderen en verbeteren.

Gedeputeerde, ik kan alleen maar betreuren dat u zich inkapselt in uw eigen grote gelijk en dat u een nieuwe aanpak zelfs niet in overweging neemt.

Uw – en ik ben mij daarvan bewust – boodschap van geven en blijven geven is natuurlijk gemakkelijker dan de boodschap om te stoppen met geven.

Mijnheer de Voorzitter, als ik nog even de heer Liebaut van antwoord mag dienen,

De heer voorzitter

U mag een antwoord geven op wat hij gezegd heeft, maar niet aan mijnheer Liebaut. Alles gebeurt hier via de voorzitter en de deputatie antwoordt. Maar u mag zeggen "ik blijf van mening ..." . Dus niet Mijnheer Liebaut viseren, hij kan daar trouwens niet goed tegen ook.

De heer Herman

Voorzitter, ik stel vast – en anderen met mij – dat mijn visie duidelijk een andere is dan degene die mijnheer Liebaut meent te moeten hebben, met dit verschil dat ik zijn mening wel respecteer en hij de mijne duidelijk niet.

Ik neem daar akte van en ik kan mijnheer Liebaut geruststellen dat ik mij niet tot een scheldtirade – zoals hij daarnet wel heeft gedaan – verlaag. Ik vind het debat daarvoor te belangrijk.

Ik kan alleen maar concluderen dat mijnheer Liebaut zich wellicht beter en verstandiger acht dan alle economen samen.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, ik hoor in het antwoord van de gedeputeerde met betrekking tot de regionale landschappen, dat men kiest voor de samenwerking, wat uiteraard een belangrijke basis is.

Niet voor een grotere structuur, ik weet ook niet wat precies de reden daartoe is. Wat ik wel belangrijk vind, is dat men de mogelijkheden die men heeft in die aangrenzende gebieden, toch daadwerkelijk aan mekaar zou koppelen en dat ook als een geheel naar buiten zou brengen, waardoor men een veel groter draagvlak krijgt en een veel grotere aantrekkelijkheid, wat ook onze provincie in dat gebied zeker ten goede zal komen.

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter,

De gedeputeerde verwees nog even naar de algemene tussenkomst, waarvoor dank trouwens.

Ik wil nuanceren ik ben in mijn genuanceerde bui vandaag. U haalde daar een zinsnede aan van bomen snoeien en inkorten. Wij hebben daar ook nog andere zaken gezegd. Laat duidelijk zijn dat er vanuit deze groep, vanuit mijn fractie, zeker geen sprake kan zijn dat wij pleitbezorger zouden zijn voor het snoeien in de portefeuille Welzijn. Wel integendeel.

Wij hebben ook gezegd 'mag het meer zijn?' Natuurlijk mag het meer zijn. Maar ik vroeg mij af of het heroriënteren van de middelen niet efficiënter kan? U haalde daarnet het voorbeeld aan van Roemenië-Buzau. Wij waren ook in het verleden – ik meen mij ter herinneren dat ik een aantal jaren geleden daar ook eens een tussenkomst over gehouden heb – pleitbezorger om de zelfredzaamheid daar te gaan promoten en de middelen die daar dan op termijn zouden vrijkomen ook te heroriënteren, maar welteverstaan, steeds binnen de portefeuille Welzijn, laat dat duidelijk zijn, Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, Voorzitter,

Aan mevrouw Van Boven:

het is inderdaad zo dat hartfalen niet altijd te maken heeft met ongezond leven, dit is zo. De actie die het Rode Kruis doet is vooral gericht naar de lokale besturen die hierin ook zelf een afweging kunnen gaan doen van hoe zij hun middelen rond gezondheid inzetten.

In alle geval is het zo dat de middelen die wij rond preventie inzetten, moeilijk deelbaar zijn met een AED-toestel, dit is vrij duur en zou alle middelen van preventie opslorpen.

Lokale besturen worden ook aangemaand om dit te doen. Ik zie dat dit een matig succes heeft. Overal zet men vooral in op preventie. Het zou erg zijn mochten er geen middelen ingezet worden, maar als ze ingezet worden, het liefst op preventie.

Wat Mijnheer Herman betreft:

de voorbeelden die hij geeft: snit en naad, vorming met computers op zonnecellen op plaatsen waar geen elektriciteit is. Is dat hulp, of is dat juist mensen onafhankelijk maken en versterken?

U geeft de slechte voorbeelden, u hebt mij niet overtuigd, u hebt mij helemaal niet overtuigd.

DEBATTEN

Dit is geen overdracht van 'zomaar' middelen die dan opgebruikt zijn na enige tijd. Dit is structureel werken, dit zorgt voor versterking van de maatschappij. Ik kan daar eigenlijk niet veel meer over zeggen.

Aan mijnheer Beke:

ik kan aangeven dat Toerisme – waar het kan – inspeelt op mogelijkheden die ontstaan en op de potenties die er zijn om grensoverschrijdend te werken waar men kan. Maar steeds met gebruik van Europese middelen. Men heeft de gewoonte de partners te vinden veraf of dichtbij in grensoverschrijdende projecten. Dat gebeurt maximaal.

Een gans concept zou natuurlijk interessant zijn, maar dat ligt buiten onze mogelijkheden.

Mevrouw Van der haeghen:

ik ken de bekommernis, maar we zorgen voor geleidelijke afbouw en geleidelijke wijziging door verschuiven van middelen.

De heer voorzitter

Zijn er nog vragen? Ik zal de raad sluiten.

Let op, ik viseer niemand, het is in hoofdzaak voor de minderheid, voor de oppositie: amendementen moeten ten laatste binnen zijn dinsdag om middernacht, 24 uur dus, zodat ze woensdag kunnen verwerkt worden. Morgen is er nog debat tot 18 uur. Men heeft dan nog 6 uren om erover na te denken, maar ze moeten binnen zijn en deze keer zullen we strikt zijn. Het moet nog kunnen verwerkt worden in het scenario voor woensdagmiddag.

Morgen is er provincieraad om 14 uur, met de attributies van mevrouw de gedeputeerde voor Sport en Personeel, mevrouw Bruggeman.

EINDE VAN DE ZITTING